Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIX nr. 5169 | 6 pagini — 30 bani | Duminică 28 mai 1961

APROVIZIONAREA POPULAȚIEI CU LEGUME ȘI FRUCTE

Preocupări ACTUALE

Una din principalele sarcini care stau în această perioadă în fața organelor comerciale o constituie aprovizionarea în bune condițiuni a populației cu legume și fructe. În acest scop, pentru anul în curs s-au contractat cu 40 la sută mai multe legume decît în anul 1960. Peste 90 la sută din cantitățile de legume au fost contractate cu unitățile agricole socialiste.

Rezultatele acestor contractări au început să se arate încă la început de sezon, în cursul lunii aprilie intrînd în unitățile comerțului de stat cu circa 110 la sută mai multe legume — ceapă verde, spanac, salată, ridichi etc. — ca în aceeași perioadă a anului trecut. În cursul lunii mai a.c. însă condițiile climatice au împiedicat recoltările de legume și fructe conform graficelor stabilite, fapt care s-a răsfrînt asupra aprovizionării pe piață. Totuși, tocmai datorită acestor condiții dificile, se impunea un efort mai susținut din partea unor unități productive din regiunile București, Ploiești, Galați, pentru a se recolta și livra cantități mai mari de legume.

Timpul a început să se îndrepte, astfel că există condiții ca recolta bogată din acest an să poată fi recoltată la timp, livrată și pusă la dispoziția populației în condițiuni cît mai bune. În afară de legumele și zarzavaturile de sezon, există condiții ca în următoarele zile piețele să fie aprovizionate din plin cu cartofi noi, mazăre, rădăcinoase, varză timpurie. Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale — cu sprijinul mai intens al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Comerțului — au datoria să ia măsurile corespunzătoare pentru recoltarea la timp a producției de legume, pentru livrarea și transportarea cantităților de legume și zarzavaturi necesare conform graficelor de livrare. Respectarea acestor grafice trebuie controlată zilnic de către organizațiile comerciale locale.

Îndeosebi, se cere impulsionată această acțiune în regiunile mari producătoare de legume, ca București, Craiova, Galați, care să poată sprijini și regiunile a căror recoltă este mai întîrziată cum sînt Bacău, Brașov, Mureș-Autonomă Maghiară. De asemenea, în regiunea Argeș se impune desfășurarea unei munci mai susținute, pentru livrarea cantităților mari de fructe destinate Capitalei. Printr-o mai strînsă colaborare a organelor locale, prin asigurarea unei bune întrețineri a culturilor legumicole de către unitățile producătoare cît și prin recoltarea operativă a acestor culturi, fondul de consum necesar aprovizionării populației va putea fi mai bine asigurat și distribuit prin rețeaua de desfacere.

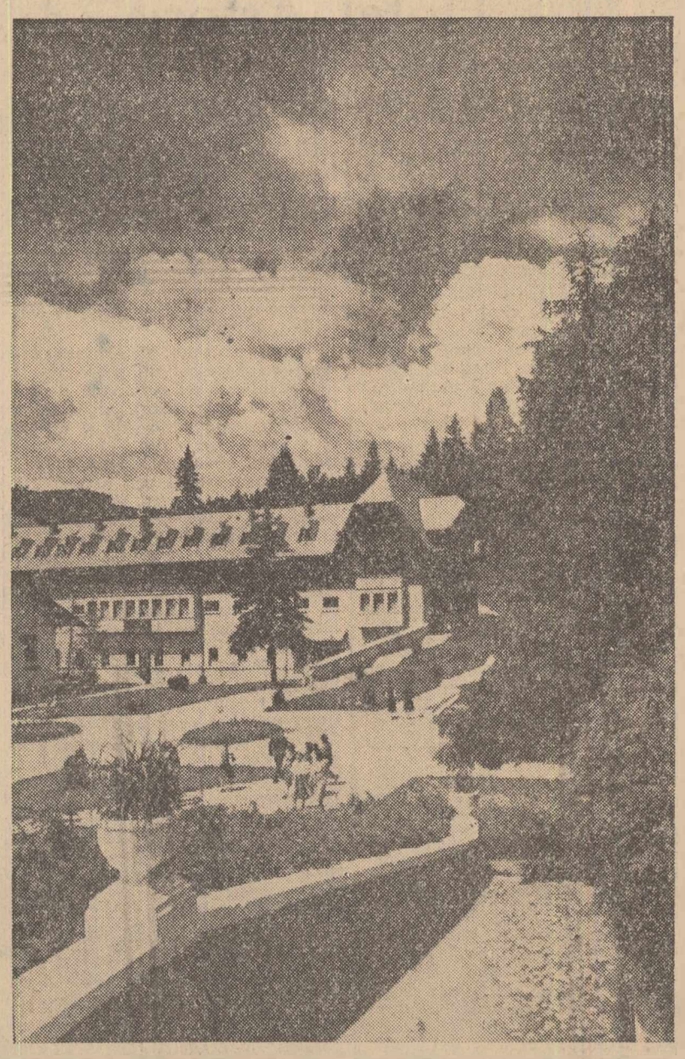

La Borsec se face și cură de teren. În foto: La plimbare pe aleile stațiunii. *(ÎN PAG. 2: Curier balneo-climateric)*

Au crescut împreună...

În vremea aceea, Moș Mihăilă nu era moș și nici „Coloromul" uzină. Fotografii îngălbenite ni-l arată pe Ion Mihăilă, bărbat în floarea vîrstei, înalt, puternic, înăsprit, iar „Coloromul" o biată moară așezată într-o rînă.

Moara fusese cumpărată de patronii lui I. G. Farbenindustrie care, scontînd cîștiguri fabuloase, trimiseseră aici un director să aranjeze afacerea. Trebuia — respectivul director — să realizeze cu coloranții primiți, un cîștig de 400 la sută. Și-l realiza cu vîrf și îndesat. Dar cum... Moara, rudimentar adaptată pentru tipizarea coloranților, folosea patru muncitori. Cu aceștia patru, și mai ales pe spatele lor, își scotea cîștigul. Dintre cei patru muncitori, primul fusese Ion Mihăilă.

Venise omul dintr-un sat de pe lîngă Sighișoara, gonit de nevoi și de sărăcie, să caute de lucru. Acasă la Dăișoara își lăsase întreaga familie — nevasta și patru copii. Rămînînd lîngă ei, răbdau de foame toți șase. Plecînd aiurea, găsea poate de lucru și le mai trimitea cîte ceva. Asta fusese gîndul lui Mihăilă cînd cu desaga goală o pornise în lume. Codlea i-a fost al nu știu cîtelea popas. Iar moara de coloranți prima posibilitate de lucru. A primit-o pentru că era flămînd și a rămas pentru că în altă parte n-avea unde se duce.

Pînă la eliberare, viața lui Ion Mihăilă s-a desfășurat aidoma vieții morii — în mizerie. Frămînta vopselele cu sare, aspirînd praful toxic și inecăcios, mînca mămăligă cu ceapă, dormea pe unde apuca, apoi iar se apuca de frămîntat. Și tot așa săptămîni, luni și ani... Ani care trecuseră fără ca ceva să se schimbe în viața lui Ion și a morii. Ani grei și lungi în care n-a avut voie să întrebe patronul ce leafă primește luna viitoare, în care a stat departe de ai săi.

După eliberarea țării, în viața lui Ion Mihăilă s-au petrecut multe schimbări. La moară a început construirea unei secții productive „Acidul H", iar Ion Mihăilă și-a cunoscut în sfîrșit drepturile și a aflat ce i se cuvine. Aceasta a fost doar începutul. Pe măsură ce timpul trecea, în jurul morii a început să răsară pe rînd tot felul de construcții: secția de anilină, secția de betanaftol, secția de acid sulfamidic etc., etc. Moara devenea fabrică, începea să producă ea însăși coloranți. Alături de ea, Ion Mihăilă prins de avînt și simțăminte pe care înainte vreme nu le cunoscuse, întinerea. Era greu să-l scoți acum pe Ion de lîngă mașină. Fiecare cărămidă ridicată, fiecare mașină nouă îi dădeau bucurii de părinte care-și vede copilul crescînd sănătos.

Cam tot pe timpul acela și-a împlinit el și alt vis: să-și aducă familia lîngă el. Fuseseră despărțiți, ani, și în sfîrșit sosise timpul... Avea acum un cămin cu tot ce-i trebuie omului gospodar. Era în sfîrșit liniștit, putea să se apuce zdravăn de treabă.

Anii următori au trecut ca un fulger. Moș Mihăilă de azi, poate reconstitui exact etapele cronologice ale dezvoltării uzinei dar să nu-i cereți să vă redea cu aceeași exactitate și anii. Secțiile au fost construite unele pe rînd, altele odată și totul s-a petrecut sub ochii lui atît de repede de parcă ar fi fost o vrajă. Dar vraja asta — știe Moș Mihăilă, n-a fost altceva decît munca temeinică izvorîtă din dragoste și credință în muncă. Și în așa fel a muncit Moș Mihăilă încît în 1954 statul i-a acordat una din cele mai mari distincții „Premiul de Stat".

Moș Mihăilă a mulțumit frumos pentru înalta prețuire și s-a așezat pe treabă mai vîrtos.

În jurul lui crescuseră sumedenie de muncitori tineri. Școala profesională de chimie, înființată pe lîngă uzină dădea mereu noi și pricepuți specialiști. În statele de plată ale uzinei, lîngă Moș Mihăilă apăru curînd numele unui proaspăt absolvent al școlii de chimie, Ion Mihăilă II, feciorul cel mare al moșului.

— Vrednic băiat — zice moșul — comunist, inovator, fruntaș în producție, am cu ce mă mîndri.

Uzina se transforma mereu. Secțiile vechi se innoiau, altele se construiau din temelii. Apărură secția de acid gama, de acid naftionic, încă o secție de anilină și așa mai departe. În planul de producție al uzinei apărură numiri noi, sortimentele chimice crescură an de an, ajungînd astăzi la 148. Moș Mihăilă avea de lucru și nu prea avea. Procesul de muncă se mecanizase și el trebuia doar să supravegheze mersul mașinilor. Îi plăcea nici vorbă să manevreze manetele, să lustruiască ușurel cazanele pînă-n cele mai ascunse unghiuri. Dar prea erau lesnicioase toate acestea și prea aveai puține de făcut. Noroc că-l mai punea la treabă nevasta: Adu cărămizile, mestecă varul, cîntărește cimentul și tot așa... Căci uitasem să vă spun, Moș Mihăilă își făcea casă nouă de cărămidă cu trei camere și bucătărie. Cu împrumut de la stat și cu ce mai strînsese, moșul înălța casă în primul cartier nou de pe harta orașului Codlea, cartierul 1 Mai. Dar asta a fost mai de mult. Astăzi este gata nu numai casa lui Ion Mihăilă I, dar și a lui Ion Mihăilă II și tot așa a fetei celei mari,

A. MARINESCU

(Continuare în pag. 5-a)

Ultimele știri

LA BACĂU SE CONSTRUIEȘTE UN MARE COMPLEX DE DESERVIRE A POPULAȚIEI

Pentru o mai bună deservire a cetățenilor, la Bacău se construiește un modern complex al cooperației meșteșugărești. El va avea o suprafață de 1.750 m.p. și va fi cel mai mare din țară. Complexul va cuprinde saloane speciale pentru primirea comenzilor, ateliere de croitorie, reparații și comenzi de încălțăminte, lenjerie, marochinărie, tricotaje, blănărie ca și unități de reparat ceasuri, radio, instrumente muzicale înrămat tablouri, lustragerie, boiangerie etc.

SESIUNE DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE PE ȚARĂ

IAȘI (de la corespondentul nostru). În aula Institutului Politehnic „Gheorghe Asachi" au început lucrările celei de a doua sesiuni de comunicări științifice pe țară în probleme de educație fizică și cultură fizică medicală, organizată de către cabinetul metodico-științific al Consiliului Regional U.C.F.S.-Iași, în colaborare cu Societatea Științelor Medicale din R.P.R.

ÎNTÎLNIRE ÎNTRE ACTORI ȘI REGIZORI ROMÎNI ȘI SOVIETICI

În cadrul vizitei pe care o fac în țara noastră, membri ai Teatrului „V. Malakovski" din Moscova s-au întîlnit cu actori și regizori ai Teatrului Național „I. L. Caragiale".

Într-o atmosferă cordială a avut loc un schimb de experiență privind pregătirea spectacolelor în spiritul contemporaneității.

N. P. Ohlopkov, artist al poporului al U.R.S.S., a oferit apoi regizorului Sică Alexandrescu, titlul de membru de onoare al Teatrului „V. Malakovski".

În continuarea turneului, Teatrul „V. Malakovski" din Moscova a prezentat simbătă seara pe scena Teatrului de Operă și Balet piesa „Poveste din Irkutsk", de A. Arbuzov. (Agerpres).

CUM VA FI VREMEA?

Pentru zilele de 29, 30 și 31 mai se anunță următorul timp probabil: În București: vremea frumoasă și călduroasă la început, apoi va deveni instabilă și se va răci ușor. Cer variabil. La sfîrșitul intervalului, temporar ploaie. Vînt potrivit. În țară: vremea în general frumoasă la început, apoi va deveni instabilă. Cerul va fi variat, temporar noros. Vor cădea ploi locale mai ales în vestul țării. Vînt moderat din sectorul vestic. Temperatura staționară în prima parte a intervalului, apoi se va răci ușor. Minimele vor fi cuprinse între 6 și 16 grade iar maximele între 18 și 28 grade.

150.000 VIZITATORI

Expoziția „Arhitectura în R. P. Romînă", deschisă în Capitală în cinstea celei de-a 40 a aniversare a înființării Partidului Comunist din Romînia, a fost vizitată în timp de două săptămîni de peste 150.000 persoane.

AU REDUS GREUTATEA AUTOCAMIONULUI

BRAȘOV. — Constructorii de autocamioane de la uzinele „Steagul roșu" din Brașov au realizat o axă cardanică pentru autovehicole, mai perfecționată decît cea folosită pînă acum. Prin aceasta, greutatea autocamionului a fost redusă cu 9 kg realizîndu-se în felul acesta economii anuale în valoare de aproape 1.500.000 lei. (Agerpres).

SEARĂ DE POEZIE ARGHEZI

Cu ocazia celei de-a 81-a aniversări a maestrului Tudor Arghezi, S.R.S.C. a organizat simbătă seara o „Seară de poezie" în sala lectoratului central din strada Biserica Amzei. Prezența în sală a marelui nostru poet a fost salutată cu aplauze călduroase de către un public numeros.

Numeroși actori ai teatrelor bucureștene au citit apoi din versurile lui Tudor Arghezi. (Agerpres).

POPULAREA CU PEȘTE A LACULUI DE LA BICAZ

BICAZ. — Zilele acestea a început popularea cu pește a lacului de acumulare al hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz. Au fost introduse în lac cantități însemnate de cuiburi cu icre embrionate de plătică, aduse de la Tulcea, precum și exemplare de babușcă pescuite în Lacul Roșu.

La această acțiune și-au adus aportul cercetătorii stațiunii piscicole de la Tarcău și colectivul ocolului silvic Ceahlău. (Agerpres).

Grijă deosebită întreținerii culturilor

— Recomandările Ministerului Agriculturii —

În zilele prielnice lucrului în cîmp, unitățile agricole socialiste au folosit mai bine mijloacele mecanizate și forțele proprii pentru grăbirea lucrărilor de îngrijire a culturilor. La floarea-soarelui, prima prașilă a fost terminată în regiunile București, Dobrogea și Oltenia, iar la sfecla de zahăr și în regiunile Banat, Crișana și Maramureș. La porumb, lucrările de îngrijire au fost efectuate pe 70—80 la sută din terenurile cultivate în regiunile București și Dobrogea.

Potrivit datelor primite de Ministerul Agriculturii, pînă la 23 mai, prima prașilă s-a făcut în proporție de 90 la sută la sfecla de zahăr, de 85 la sută la floarea-soarelui, 55 la sută la cartofi și de aproape 40 la sută la porumb. Prașila a doua s-a efectuat pe 40 la sută din terenurile cultivate cu sfeclă de zahăr, 25 la sută din cele însămînțate cu floarea-soarelui și de 20 la sută din suprafețele cultivate cu cartofi. Această lucrare a început și la porumb.

Starea de vegetație a culturilor este bună, umezeala solului este suficientă. Obținerea unor recolte sporite — pentru care există condiții prielnice — depinde în cea mai mare măsură de felul cum se execută lucrările de îngrijire a culturilor, deoarece ploile au favorizat dezvoltarea puternică a buruienilor.

MINISTERUL AGRICULTURII RECOMANDĂ SĂ SE FOLOSEASCĂ ORICE ORĂ BUNĂ DE LUCRU ȘI TOATE MIJLOACELE PENTRU EXECUTAREA PRAȘILELOR ÎN PERIOADE CÎT MAI SCURTE ȘI ORI DE CÎTE ORI ESTE NEVOIE. Lucrările de îngrijire trebuie mult grăbite îndeosebi în regiunile Iași, Mureș-Autonomă Maghiară, Cluj, Galați, Argeș, Suceava și Bacău, în care sînt întîrziate. **Gospodăriile colective și întovărășirile agricole să folosească din plin forțele proprii și mijloacele mecanizate ale S.M.T. pentru intensificarea prășitului.**

Permanent să se verifice culturile, iar acolo unde au apărut boli și dăunători să se ia de îndată măsuri pentru combaterea lor. De asemenea, să se acorde toată atenția și lucrărilor de îngrijire ce se execută în această perioadă în vii, livezi și grădinile de legume.

(Agerpres)

SPECTACOL DE GALĂ ÎN NOUA CLĂDIRE A CIRCULUI DE STAT

Simbătă seara a avut loc în noua clădire a Circului de Stat, un spectacol de gală cu programul intitulat „Fantezii de circ".

Au asistat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni de artă și cultură, un numeros public.

La sfîrșitul spectacolului, care s-a bucurat de un frumos succes, artiștilor le-au fost oferite flori.

Impunătoarea clădire a Circului de Stat construcție realizată după ultimele cerințe ale tehnicii, este situată în cadrul unui ansamblu arhitectonic modern în mijlocul frumosului parc „Tonola" înconjurat de blocuri cu sute de apartamente, construite recent.

Cupola clădirii, înaltă de aproape 22 m și cu o deschidere de 60 metri, reprezintă o soluție arhitectonică originală. Ea este formată din 16 unde (bolți) sprijinite într-un inel de beton precomprimat, așezat pe 16 stîlpi de reazim exteriori. În interior, datorită soluțiilor adoptate, nu este nici un stîlp de sprijin, astfel că vizibilitatea este perfectă din orice punct al sălii care are 2.100 locuri dispuse în amfiteatru.

Arena, avînd o suprafață de 160 m.p., este înzestrată cu cele mai perfecționate instalații și aparate specifice circului. Pot fi montate și spectacole pe apă sau pe gheață, spectacole în care plouă sau ninge. Schimbările de decor și înlocuirea unor aparate din arenă se fac automat. Sînt folosite proiectoare speciale pentru radiații ultraviolete, invizibile ochiului, în scopul realizării de efecte de lumină. Instalații electro-acustice moderne permit o audiție bună din oricare loc al sălii. O cabină specială este destinată televizării spectacolelor.

Instalațiile de aer condiționat asigură reglarea temperaturii potrivit anotimpului și o ventilare perfectă.

De jur-împrejurul sălii este un mare foaier cu pereți de sticlă. Pardoselile sînt din marmură de Ruschița. Alte clădiri adăpostesc cabinele artiștilor, clubul, o sală modernă de repetiție și menajeria.

(Agerpres)

PEISAJE NOI ÎN ARTA POPULARĂ OLTENEASCĂ

Sălile Școlii Populare de Artă din Craiova oferă oaspeților numeroase lucrări de artă plastică, cusături românești și covoare oltenești măiestrit lucrate de elevii și profesorii școlii, lucrări care fac obiectul unei expoziții. În rîndurile de față ne-am propus să zăbovim puțin asupra lucrărilor de artă populară. Sînt prezente în expoziție cusături cu frumoase puncte românești, specifice părții locului și nu mai puțin frumoase carpete oltenești împodobite cu motive ornamentale vegetale sau animale, cunoscute și apreciate nu numai de la un capăt la altul al țării ci și peste granițele ei.

Cîteva lucrări rețin în mod deosebit privirea vizitatorilor. Ele înfățișează cu elemente decorative noi, viața tot atît de nouă a Olteniei făurită în anii regimului democrat-popular. Iată bunăoară, o mapă de birou. Profesoara Olimpiada Costache și elevele sale, în majoritate fiice de țărani colectiviști și întovărășiți, a brodat cu migală un tablou al zilelor noastre înfățișînd împărțirea belșugului între membrii unei gospodării agricole colective. La prima vedere lucrarea nici nu pare ieșită de sub ac, ci de sub penelul unui pictor talentat. Ne-am oprit mult și în fața unui covor lucrat de profesoara Aristița Serse cu elevele sale, de asemenea fiice de țărani colectiviști și întovărășiți. În mijlocul unui chenar presărat din belșug cu ornamente se întinde în toată splendoarea sa un peisaj petrolifer din Oltenia — sondele și rezervoarele deținînd locul central, așa cum se vede în fotografia alăturată care, din păcate, nu poate reda culorile covorului. Jos, în prim plan se află secera și ciocanul simbolul frației muncitorilor și țăranilor, chezășie a unei vieți libere și prospere.

Este meritul profesoarei și elevilor școlii craiovene de artă de a fi reușit să redea înfățișarea veridică a actualului peisaj oltenesc cu mijloace de exprimare specifice artei populare.

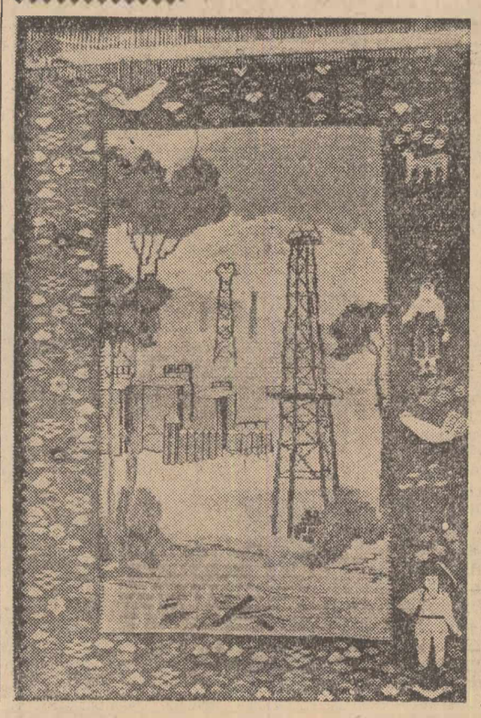

I. BECHERU
Corespondentul „Romîniei libere"

Expediția „DELTA"

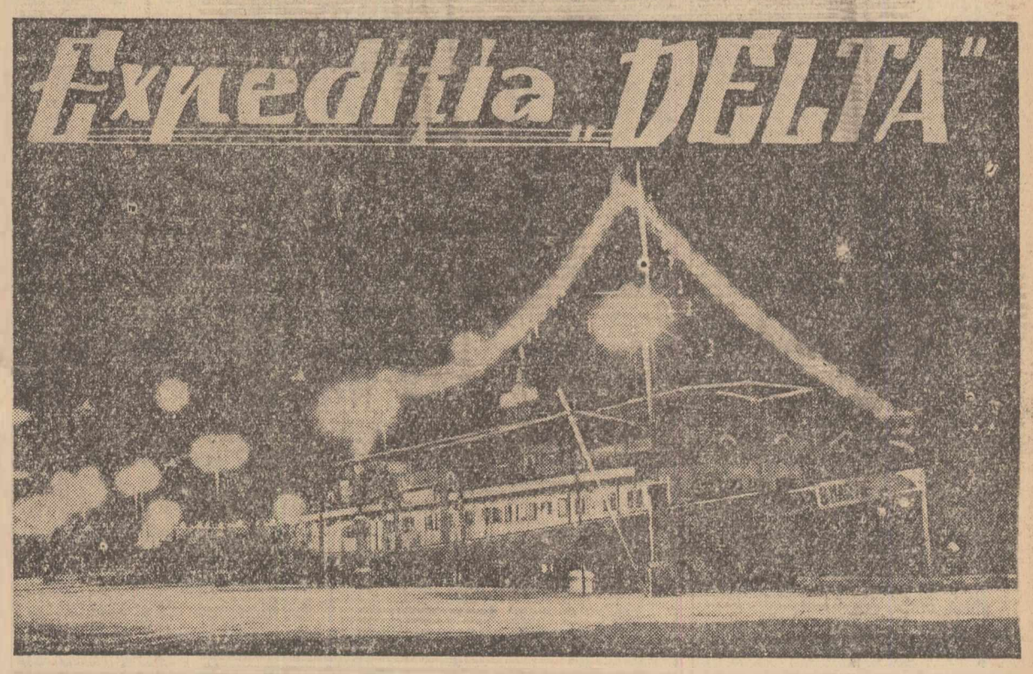

Despre impresionanta poveste a vasului „8 Martie" și a pasagerilor săi (care totuși nu sînt deloc... pasageri) se va scrie poate cîndva un roman. Surse de inspirație există berechet. Este vorba de o luptă necruțătoare pe care vreo 60 de oameni îndrăzneți au dus-o timp de doi ani cu natura sălbatecă, despre victoria asupra acestei naturi care, îmblînzită, își oferă de pe acum omului bogăția și frumusețile.

Marea necunoscută

De cîțiva ani încoace se vorbește mult despre Deltă. Și pe drept cuvînt. Această sălbatecă regiune a țării, patria păsărilor și a țînțarilor, n-a fost deranjată în decursul secolelor decît de puțini pescari și vînători. Marile și variatele sale avuții au fost cu zgîrcenie ferite de om de către nămolul inospitalier, de către milioanele de divizii de țînțari totdeauna puși pe hartă. Dar mai ales au fost ferite datorită indiferenței celor ce cîrmuiau destinele acestei țări.

Și astfel, secole la rînd, Delta a continuat să rămînă „marea necunoscută" de pe teritoriul țării noastre, aproape tot atît de puțin știută și umblată ca Antarctica sau ținuturile sălbatece ale Americii de Sud.

În anii noștri, Delta a început să fie redescoperită. Cu migală, cu răbdare, bogățiile ei sînt smulse pentru popor. Și ce bogății! Pădurile de stuf care înseamnă și hîrtie și îmbrăcăminte și material de construcție. Puzderia de pește de toate soiurile, hrană gustoasă și căutată. Terenurile, mai mănoase ca oricare altele, pentru agricultură și silvicultură.

Dar cum să valorificăm cît mai judicios toate aceste bogății, cînd datele cunoscute despre Deltă erau dintre cele mai sumare? Ce terenuri să fie rezervate pentru diferitele ramuri ale economiei care le revendică și cum anume să fie ele optim folosite? Documentația existentă pînă nu de mult nu putea răspunde la astfel de întrebări. Ea era incompletă, fragmentară, superficială.

Necesitatea valorificării complexe a Deltei Dunării punea problema efectuării unor studii aprofundate, creării unei hărți de ansamblu, cu toate amănuntele de ordin geografic, geologic, hidrologic, biologic.

O asemenea lucrare complexă se anunța însă extrem de dificilă. Dacă în oricare alt loc topografii se pot urca pe o înălțime și de acolo să efectueze măsurători, în Deltă astfel de înălțimi nu se găsesc. În plus, aici nu există perspectivă, nu există orizont: pădurile de stuf te opresc să poți vedea la doi metri în jur. Apoi, în adîncul Deltei e mai greu de pătruns decît în junglă. Fiecare pas parcurs în nămolul pînă la briu cere un efort considerabil. Ca să nu mai amintim de faptul că problema cazării, a aprovizionării, a transportului, ridica mari semne de întrebare.

• Doi ani pe drumuri de apă • 30 de cercetători în luptă cu natura sălbatecă • Bogățiile ținutului dintre cele trei brațe ale Dunării sînt puse în slujba omului

Și totuși lucrările trebuiau efectuate. Pentru ușurarea lor s-a ivit ideea să se creeze...

...un institut plutitor

Construit cu cîțiva ani în urmă, cu destinația „navă de studii și cercetări", vasul „8 Martie" a fost ales de către Comitetul de Stat al Apelor pentru marea expediție din Deltă.

Ideea de a se folosi un vas drept bază de cercetări în această dificilă regiune a țării s-a dovedit într-adevăr foarte ingenioasă. În același timp mijloc de transport, locuință, cantină, depozit de aparate, institut de cercetări, nava a ușurat considerabil sarcinile „grupei de studii Delta" unitate complexă de proiectare înființată de C.S.A. pentru cercetarea Deltei.

În urmă cu doi ani în portul Tulcea a început să se adune oameni de cele mai felurite specialități — ingineri, tehnicieni, desenatori — circa 30 persoane care, împreună cu vreo alți 30, echipajul vasului, aveau să constituie colectivul de exploratori ai Deltei. Toate ramurile economiei interesate în valorificarea Deltei au fost prezente prin reprezentanții lor. Pe vas s-au întîlnit specialiști în agricultură, în hidroameliorații, în piscicultură, construcții hidrotehnice, geografi, biologi, topometriști, desenatori etc. Mai toți tineri, entuziaști, hotărîți să facă treabă (acum, după doi ani, media de vîrstă nu depășește 30 de ani).

În acest timp vasului i se făcea ultima „toaletă" pentru a face față sarcinilor sale speciale. S-au amenajat cabine suficient de confortabile pentru una, maximum două persoane, săli de lucru, club, cantină, spălătorie. Pe scurt, tot ce este necesar unei gospodării atît de mari și atît de îndelungate. O uzină electrică plutitoare, anexă a vasului, îi furnizează în permanență energia electrică necesară, fără să aducă, prin trepidațiile sale, vreo perturbare sensibilelor aparate instalate pe institutul plutitor. Un grup electrogen și o instalație de radioemisie-recepție au completat dotările navei.

Și apoi, într-o zi de aprilie a anului 1959, după ce se studiaseră toate materialele documentare existente, strînse de pe la diferite instituții și ministere, „8 Martie" a pornit la drum începînd „recunoașterea generală" a celor trei principale brațe ale Dunării.

Pe cărări pescărești

De fapt, la drum n-a pornit numai o navă, ci o întreagă flotă. Vasul „8 Martie" trăgea după el o mulțime de alte ambarcațiuni, de la șalupe la bărci. De ce, vom vedea îndată.

Este de la sine înțeles că o studiere temeinică a Deltei nu se putea face printr-o simplă plimbare pe brațele Dunării și nici chiar prin trecerea de-a lungul canalelor mai mici. Trebuiau străbătute, cale de zeci și sute de kilometri, locuri prin care piciorul omului nu pătrunsese nicicînd.

De obicei, lucrurile se întîmplau cam așa. Vasul își arunca ancora într-un punct oarecare pe unul din brațele Dunării. De aici, cale de 10—15 kilometri în jur, pe canalele înguste, se strecurau șalupele. Cînd ele nu mai puteau înainta, le luau locul bărcile cu motor. Apoi, pe strîmtele „cărări pescărești", șuvițe firave de apă printre codrii de stuf și papură, alunecau încet și atent bărcile. Dar în Deltă nu e numai apă. Cale de mulți kilometri se întind terenuri mlăștinoase unde nu poți merge nici pe apă nici pe uscat. Totuși, și aceste distanțe trebuiau străbătute, trăgînd după sine bărcile mici de pescari. În costume speciale, impermeabile, scufundați în nămol pînă la briu, oamenii erau mulțumiți cînd reușeau să străbată

PAUL MARIAN

(Continuare în pag. 2-a)

S-a născut un cîntec nou...

Intrînd în scenă, Maria Bîrsan își simte inima bătîndu-i mai tare. Este emoționată!... Iar emoția care a surprins-o nu-i obișnuitul trac al începutului! Nu!.. De mai bine de 10 ani, de cînd lucrează la fabrica de cherestea Nehoiu, activează și în cadrul ansamblului artistic de amatori „Țapina". Pe scenă a intrat de nenumărate ori. A interpretat roluri în cadrul spectacolelor date de brigada artistică sau în cele ale cercului dramatic; a interpretat pentru forestierii nehoieni nenumărate cîntece populare despre viața nouă de pe întinsul patriei. Acum însă își simte sufletul cuprins de o emoție caldă, de o bucurie lăuntrică aparte. Își interpretează propriul său cîntec...

...Primele acorduri ale orchestrei s-au terminat. Dirijorul îi face un semn ușor cu capul că poate începe. Privirea-i alunecă undeva spre fundul sălii. Lumina e stinsă și nu vede nimic. Își dă seama că sala-i arhiplină, ca totdeauna. Începe să cînte:

Neică-al meu, de la Nehoi,
Taie scîndură cît doi.

Cîntecul străbate întreaga sală, pînă dincolo spre hala gaterelor.

Din carnetul corespondentului voluntar

E închinat gateriștilor, muncii lor libere. Cîntînd, Maria Bîrsan cuprinde parcă cu privirea întreaga hală, febrilitatea muncii de aici.

Iată, bușteanul de fag, a cărei sevă răspîndește un miros înțepător, este împins pe cărucior în gater. Deasupra lui se apleacă gateristul, un băiat voinic, cu fața smeadă și ochi albaștri. Îl măsoară și-l cîntărește din priviri. „E bun!" pare a-și spune. Gaterul duduie, pînzele se-nfig fără milă în carnea bușteanului, spintecîndu-l. Din partea cealaltă a gaterului, stivele de cherestea părăsesc hala încărcate pe vagoneți.

O nouă normă de cherestea dată patriei mai mult! Gateristul zîmbește mulțumit, căci, „Graficul lui, mîndru suie, / Ca prin munți o cărăruie! / Iar viața e minunată! / Cum n-a visat-o niciodată!...".

...În sală izbucnesc aplauzele. Aplaudă nu numai gateriștii ci și țapinarii din depozitul de bușteni, sortatorii. Cîntecul acesta nou, „Cîntecul gateristului", căruia i-a dat viață Maria Bîrsan, s-a născut aici, în mare hală a gaterelor, inspirat din munca gateriștilor. El a fost cîntat de autoare la Nehoiu; pe scenele fazei regionale ale celui de-al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori; într-un concert al orchestrei „Flacăra Prahovei". Și peste tot s-a bucurat de succes!... El cîntă viața cea nouă.

GEORGE BAICULESCU

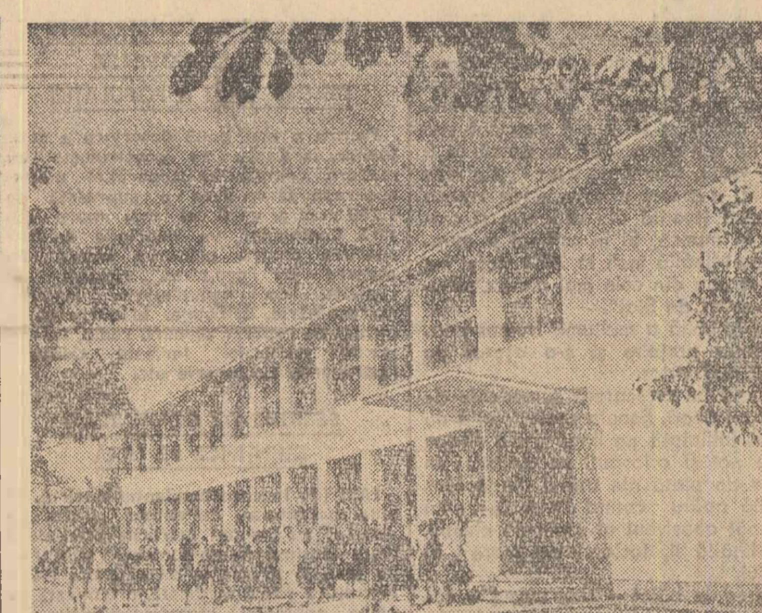

Noua școală medie mixtă din Filiași, regiunea Oltenia, care a fost dată în folosință în acest an

Foto: AGERPRES

CURIER BALNEO-CLIMATERIC

BORSEC

De la gara Toplița, unde te lasă trenul care trece prin Brașov și Gheorghieni, un drum suie strîns, în serpentină către Borsec, prin pădurea deasă. Așezarea se află într-o vale, la altitudinea de 865 — 950 m., pe versantul vestic al munților Gherghiului. Peisajul montan, aerul bogat în ozon, izvoarele minerale cu un binecunoscut efect sînt tot atîtea motive pentru care Borsecul este socotit una dintre cele mai bune stațiuni de cură și odihnă ale noastre.

Vilele în care se face cazarea au un specific aparte în care lucrările în lemn și coloritul dețin un rol însemnat. Multe dintre ele au fost reamenajate și reutilate. Mesei, care se servește la cantina-restaurant i se adaugă apa minerală cu gust ușor înțepător, spumoasă și limpede care este adusă de la izvoarele Republica sau Principal. Ea stimulează pofta de mîncare, digestia, fiind bună și pentru cei sănătoși.

În stațiune există izvoare a căror apă este destinată numai bolnavilor de anumite afecțiuni și se bea după prescripțiile medicului. De altfel aici există și o bază medicală bine organizată care asigură un tratament corespunzător: sanatoriu, policlinică balneară, laboratoare de analize și farmacii.

Cura are la Borsec aspecte variate. Se face cură de apă minerală, de băi carbogazoase și turbă mineralizată sau pur și simplu băi de soare (stațiunea are plajă). Bolile care pot fi tratate la Borsec sînt cele endocrine, cardiovasculare și digestive.

După cum am mai arătat stațiunea are în același timp și caracter de odihnă.

Pentru oamenii muncii veniți aici să se recreeze excursiile constituie principalul punct de atracție. Traseele care pornesc din Borsec sînt ușoare și frumoase. Se poate merge, spre exemplu, la stînca Bufnița, care domină valea, sau pe crestele Făgetul și Făgețelul de unde se vede Ceahlăul. Pe Făgețel se află fagii cei mai bătrîni din țara noastră. Se mai pot face excursii la Cascada — unde se poate pescui — la Grota de Gheață, Izvorul Străvechi, Șapte Izvoare etc. Cu autobuzul se ajunge la Cheile Bicazului și Mînăstirea Neamțului.

În stațiune pot fi desfășurate de asemenea activități cultural-sportive. Sînt mai multe cluburi și biblioteci, sală de teatru și cinema, terenuri sportive etc.

După cum se vede aici au fost create pentru oamenii muncii condiții optime de odihnă și tratament.

Vă informăm că în afară de biletele date prin C.C.S. s-au pus în vînzare la O.N.T. Carpați bilete de tratament pentru serii de 21 zile și de odihnă pentru 12 zile.

La Borsec se ajunge cu trenul, coborîrea făcîndu-se la Toplița de unde se ia mașina IRTA care străbate 26 km. pînă la destinație. Pentru cei care sosesc la Toplița noaptea s-a asigurat cazarea la Casa de oaspeți din localitate pînă dimineața.

C. GHELEA

Agențiile și filialele O.N.T. Carpați din București și din țară

anunță că primesc înscrieri la ghișee, pentru lunile iunie și septembrie

pe litoral

De asemenea se fac înscrieri:

pentru concedii de odihnă (12 zile) în luna iunie în stațiunile climaterice:

Sinaia, Bușteni, Bușteni-Zamora, Predeal, Pîrîul-Rece, Timișul de Sus, Timișul de Jos, Cheia, Valea Vinului, Tușnad, Lacul Roșu, Borsec și Sovata;

pentru concedii de tratament (21 de zile) în luna iunie, în stațiunile balneo-climaterice:

Pucioasa, Căciulata, Govora și Bazna.

Reduceri de 50% pe C.F.R. și I.R.T.A. pentru salariați și membrii familiei.

Plata eșalonată.

Pentru informații și înscrieri adresați-vă Agențiilor și Filialelor O.N.T. Carpați.

Agendă culturală

Expoziții de artă populară

În cadrul fazei raionale a celei de a doua bienale de artă populară, în regiunea Argeș au fost deschise mai multe expoziții la Rm. Vîlcea, Horezu, Slatina, Curtea de Argeș și Cîmpulung. La expoziția deschisă la Casa de Cultură Raională din Rm. Vîlcea vizitatorii cercetează cu interes lucrările din ceramica de Vlădești, precum și costumele executate cu măiestrie de artiștii amatori, mulți dintre ei membri ai gospodăriilor colective din raion.

La expoziția raională de la Horezu predomină lucrările din cunoscuta ceramică de Horez. Cele executate de Stelian Ogrezeanu, premiat la concursul precedent, atrag atenția prin originalitatea lor. Costumele naționale și maramele noi executate la Voinești sînt obiectele cele mai interesante de la expoziția raională din Cîmpulung Muscel.

Breviar

TEATRUL DE COMEDIE va deschide stagiunea în aer liber prezentînd săptămîna viitoare la ora 20,30 piesa „Burghezul gentilom" la Teatrul de vară „Nicolae Bălcescu".

MATINEE SPECIALE pentru copii și tineret sînt programate astăzi la orele 10, la următoarele cinematografe: Maxim Gorki, Înfrățirea între popoare, 23 August, Copiilor, M. Eminescu, Ilie Pintilie, Olga Bancic, B. Delavrancea, Flacăra, Al. Popov, G. Bacovia, Volga, C. David, 30 Decembrie și Munca.

SALA PALATULUI R.P.R. va găzdui săptămîna viitoare următoarele manifestări: miercuri la ora 20, „Spectacol din spectacole" (Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S.) iar joi și vineri piesa „Antoniu și Cleopatra".

ÎN SALA TEATRULUI C.C.S. are loc astăzi 28 mai ora 9, un spectacol festiv prezentat de formațiile artistice fruntașe la faza regională a celui de al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori.

„MUZICA PENTRU ȘI DESPRE COPII" va fi intitulat concertul-lecție pentru elevi, ce va avea loc astăzi, 28 mai, ora 10, în sala Studio a Ateneului R.P.R., în cinstea Zilei internaționale a copilului. Va conferenția Suzana Zupperman.

UN COLECTIV DE ACTORI de la Teatrul de Stat din Reșița se află în momentul de față într-un turneu prin localitățile Banatului cu piesa „Harap Alb". Pînă în prezent, piesa a fost prezentată cu succes pe scenele din Făget, Lugoj, Caransebeș, Băile Herculane și Oțelul Roșu, colectivul urmînd să mai dea spectacole la Anina și Oravița.

LA CASA DE CULTURĂ a studenților „Gr. Preoteasa" astăzi la orele 11, 17 și 20,30 se va putea viziona filmul artistic romînesc „Setea". Cu această ocazie, va avea loc o întîlnire a spectatorilor cu realizatorii filmului.

Cronica teatrală

Teatrul „Vl. Maiakovski" din Moscova: „Hotel Astoria" de Al. Stein

Publicul nostru a putut vedea, acum cîțiva ani, pe scena unui teatru bucureștean drama „Hotel Astoria". Nu va fi deci nevoie să revenim asupra dramei care se consumă într-o cameră a hotelului „Astoria" din Leningrad, în timpul eroicei apărări a orașului asediat de către armata hitleristă.

Spectacolul a însemnat însă, o primă confruntare directă a publicului nostru cu stilul regizoral al lui N. P. Ohlopkov, stil în jurul căruia, în ultimii ani, s-au înfiripat cele mai arzătoare discuții. Prima impresie a fost a unei uluieli în fața dimensiunilor cu care lucrează maestrul sovietic.

Ohlopkov nu cunoaște dimensiunile mici. Pentru el regia e o realizare în dimensiuni gigantice, cum era sculptura pentru Michel Angelo. Camera de hotel în care se consumă întreaga acțiune a dramei, are în regia lui Ohlopkov, nu dimensiunile absolute ale scenei teatrului de operă (care este destul de mare), ci pe ale întregii săli a teatrului, contopită cu scena printr-o punte care leagă rampa cu intrarea opusă, în spatele ultimului rînd de staluri. Dar e numai atît de spațioasă această cameră? Nu, căci utilizînd fundalul proiectat în schimbător, peretele din fund al camerei este însăși panorama orașului, cerul înflăcărat sau unda Nevei: camera de hotel a devenit un univers. Cele cîteva obiecte care sugerează decorul (o canapea, un pian, cîteva scaune), sînt situate pe un podium circular și aproape nud, înălțat deasupra nivelului scenei și de dimensiuni relativ reduse. Astfel camera hotelului coboară în sală cuprinzînd publicul în incinta ei. Efectul este extraordinar, dar aceasta nu e decît începutul și nu e de loc esențialul, căci crearea acestui decor cu perspective optice atît de variate, are drept scop crearea unei vaste arii de desfășurare a omului, dilatarea vieții umane în univers, pentru o observație și o analiză cît mai amănunțită și totodată pentru libera dezvoltare a staturii morale, pînă la monumental. S-ar putea spune că universul lui Ohlopkov cuprinde, la vedere, tot ceea ce participă într-un fel oarecare la realizarea acestui studiu al omului: cortina a dispărut, o orchestră, foarte numeroasă, e instalată cu pupitrele și cu recuzita ei specifică, direct pe scenă, la al doilea nivel, actorii, îmbrăcați în costumele respective de ostași și citadini asediați amestecîndu-se în fiecare clipă printre fracurile orchestranților. De altfel importanța fundamentală pe care regizorul o dă muzicii, trebuie în mod special subliniată: orchestră numeroasă și complexă din punct de vedere instrumental, de tip simfonic, cu prezență aproape permanentă, adică executîndu-și partitura imperios, fie prin întreruperea dialogului vorbit, fie concomitent cu dialogul.

La astfel de cadru uriaș și populat cu toate elementele apte să stimuleze analiza și să sugereze un tot dincolo de cazul concret și individual, în astfel de spațiu care tinde să se identifice cu însuși universul, actorii se pot desfășura la maximum, oferind cazul lor observației spectatorului și bucurîndu-se de posibilitatea de creație, de salt și de „ralenti".

Actorii teatrului Maiakovski, oameni cu personalități marcante și foarte diferite au o sarcină deosebită de a altor actori, aceea de a umple o scenă cît o sală și o sală cît o lume și se achită de ea în chip magistral: dinamică, promptitudine, dezinvoltură, rapiditate, gesticulație amplă, vorbire sonoră, totul se arată viu, armonios și fără stridențe, la dimensiunea voită de regizor. Am aplaudat din toată inima interpretarea dată maiorului Konovalov de către A. A. Hanov, a cărui prestanță simplă, gest autoritar, frămîntare complexă, au dat rolului un caracter autentic, uman și monumental în același timp: începînd mai ales de la scena sa cu lașul și defetistul Batenin, el a impus întregii drame o creștere și un nivel nou, care au dus la un final de cea mai emoționantă măreție. Îndată după el, s-a reliefat puternic B. A. Talmazov, interpretul corespondentului de război Troian, a cărui îmbinare de ironie și scepticism cu un eroic sentiment patriotic și cu nețărmurită încredere comunistă, a dat o exactă înfățișare personajului atît de interesant creat de Stein. În rolul atît de dificil al trădătorului Batenin, l-am văzut pe G. P. Kirilov, foarte expresiv în tiradele sale pline de teamă și cu o intenție justă în dezvăluirea finală a acestui caracter de intelectual versatil și slăbănog. Rolul complex și chiar complicat al Lindei, cea care simulează ușurința și izolarea egoistă, cea care se dovedește în fond capabilă de cel mai mare eroism, atît al sentimentului intim cît și al celui cetățenesc, a fost jucat de T. M. Karpova, cu un accent plastic foarte bine gradat, cu efecte vocale de mare efect, dar, poate nu cu destulă profunzime psihologică. În rolul fostei soții a lui Konovalov, E. N. Kozîreva a creat un chip dureros, dar nu s-a ferit îndeajuns de efectele melodramatice. Foarte tinerii actori ai trupei S. V. Nemolaeva și I. V. Insalov au creat un cuplu de mare prospețime tragică, obținînd pe bună dreptate cele mai călduroase aplauze ale publicului. Toți actorii care au jucat rolurile de mai mică întindere și importanță ale dramei: A. P. Nekinnov, L. K. Kruglov, V. I. Baharev, T. K. Babanina, P. P. Ternovski, A. V. Romasin, S. N. Prusakov, G. N. Vinogradova, V. E. Slavina, ne-au dovedit elan puternic, tehnică actoricească avansată, precum și acea naturalețe specifică artei scenice sovietice, care cucerește publicul.

Nu se poate trece, fără a pune în primul plan al realizării spectacolului pe K. F. Kulešov, pictorul — scenograf al marelui univers ohlopkovian și pe I. M. Meerovici, dirijorul orchestrei, un adevărat al doilea regizor.

În sfîrșit, e drept ca toate comentariile privitoare la regia ohlopkoviană să cuprindă deopotrivă și pe V. F. Dudin, care a semnat, împreună cu N. Ohlopkov, direcția de scenă a acestui atît de interesant și de frumos spectacol, — ochilor noștri atît de nou.

RADU POPESCU

CINEMA

Cerul Balticei: Patria; **Strada Prenților:** Republica, București, Flacăra, **Drumul Serii;** **Șeful de gară:** Magheru, I. C. Frimu, Miorița, Libertății; **Dragostea te așteaptă:** V. Alecsandri, Arta, Volga; **Principiul suprem:** C-tin David, N. Bălcescu; **Acoperișul:** Maxim Gorki; **Ker Ogli:** Înfrățirea între popoare, 30 Decembrie; **Unde nu ajunge diavolul:** Lumina; **În pragul furtunii:** Central; **Fotografia pierdută** (dimineața: Program special pentru copii): Timpuri Noi; **Lili:** 13 Septembrie (după amiaza); **Povestea tinerilor căsătoriți:** Tineretului; **Cielito Lindo:** Gh. Doja, V. Roaită, 1 Mai, Al. Sahia; **Moulin Rouge:** 8 Martie; **Toată lumea rîde, cîntă și dansează:** Al. Popov, Olga Bancic, Aurel Vlaicu; **Viraj în noapte:** Grivița; **Articolul 420:** Cultural; **Eroii vii:** 16 Februarie; **Strada Seller nr. 8:** Unirea, 8 Mai; **Drumul spre înalta societate:** T. Vladimirescu; **Insula fără nume:** Munca; **Lady Hamilton:** Moșilor; **O dată în viață:** Popular; **Setea:** Elena Pavel, 23 August; **Alerg după o stea:** Donca Simo; **Floarea zăpezii:** M. Eminescu; **Socoteli greșite:** Ilie Pintilie; **Fiica mea trăiește la Viena:** G. Coșbuc; **Sabie și zar:** G. Bacovia; **Volga-Volga:** B. Delavrancea.

TEATRE

Poveste din Irkutsk, 11; **Viori de primăvară,** 20: Teatrul „Vl. Maiakovski" Moscova (Sala Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.); **Oameni care tac,** 10; **Regele Lear,** 14,30; **O scrisoare pierdută,** 19,30: Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia); **Siciliana,** 10; **Hangița,** 15; **Milionarii,** 19,30: Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Studio); **Antoniu și Cleopatra,** 10; **Pygmalion,** 15,30; **Primăvara,** 19,30: Teatrul „C. Nottara" (Sala Magheru); **Musafiri nepoftiți,** 10,30; **Văduva isteață,** 16; **Scandaloasa legătură dintre dl. Kettle și d-na Moon,** 20: Teatrul „C. Nottara" (Sala Studio); **Răzvan și Vidra,** 10; **Regele și cîinele,** 15; Teatrul Municipal (Sala Matei Millo); **Trei generații,** 10; **Menajeria de sticlă,** 15; **Un strugure în soare,** 19,30: Teatrul Municipal (Sala Filimon Sîrbu); **Scrisori de dragoste,** 11; **Marele fluviu își adună apele,** 19,30: Teatrul pentru Copii și Tineret (Sala C. Mille); **Mușchetarii măgăriei sale,** 11; **Cocoșelul neascultător,** 15,30; **Murțienii,** 19: Teatrul pentru Copii și Tineret (Sala Libertatea); **Prietena mea Pix,** 20: Teatrul de Comedie; **Ziariștii,** 19,30: Teatrul Secuiesc de Stat Tîrgu Mureș (Sala Teatrului de Comedie); **Ochiul albastru,** 19,30: Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giulești (Sala Palatului R.P.R.); **Secunda 58,** 11; **Centrul înaintaș a murit în zori,** 16; **Steaua fără nume,** 20: Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale"; **Lysistrata,** 19,30: Teatrul de Stat de Operetă; **Balada patriei,** 20: Ansamblul de Cîntece și Dansuri C.C.S.; **Dr. Aumădoare,** 11, **Mîna cu 5 degete,** 20,30: Teatrul Țăndărică (Sala Orfeu); **Harap alb,** 11; **Micul prinț,** 19: Teatrul Țăndărică (Sala din Academiei); **Revista 62,** 20: Teatrul Satiric-Muzical „C. Tănase" (Sala Savoy); **Concert expres,** 20: Teatrul Satiric-Muzical „C. Tănase" (Sala Victoria).

TELEVIZIUNE

9: Emisiunea pentru copii: „În tabără" — tablou coregrafic prezentat de Ansamblul cercului de balet al Palatului Pionierilor; Telejurnalul pionierilor: „Operația F" — scenetă muzical-satirică de Liviu Cazin, Poșta copiilor; 10,30: Emisiunea pentru sate; În jurul orei 17,15: Transmisie de la Stadionul „Republicii" a meciului de fotbal dintre echipele Progresul București—Corvinul Hunedoara; 19: Informațiile după amiezii; 19,05: „Despre muzica ușoară" — emisiune muzical-distractivă de Enrico Fanciotti și Al. Culescu. Cîntă o formație condusă de Enrico Fanciotti. Soliști: Mihaela Cotaru, Sorina Dan, Gabriel Gheorghiu și Dan Răpcău; 19,50: Filmul „Nu vreau să mă însor"; 21,15: Jurnalul televiziunii; 21,35: Muzică din operete. În încheiere: Ultimele știri și rezultatele sportive.

Expediția „DELTA"

(Urmare din pag. 1-a)

un kilometru pe zi. Mai ales că, pentru diferitele măsurători și cercetări, cărau după ei cîntare, șublere, stadii și alte aparate.

Așa a fost străbătută, pas cu pas, toată Delta.

Nord contra Sud

Nu este vorba, bine înțeles, despre războiul de secesiune care a zguduit acum un secol țările americane, ci de o întrecere avîntată și constructivă între două echipe ale grupei de cercetări. Delta a fost împărțită în două, „frontieră" fiind brațul Sulina, iar cele două echipe, împărțite la rîndul lor în cîte 6 subechipe formate din cîte trei oameni, au purces să se întreacă la cucerirea Deltei. Peste 1000 de kilometri au fost străbătuți de temerarii cercetători.

Ce urmăreau ei de fapt? Multe. În primul rînd să efectueze o hartă amănunțită asupra vegetației Deltei, o hartă cuprinzînd curbele de nivel, o hartă topometrică, așa cum încă nu s-a făcut în această regiune. Aceasta a presupus crearea de „profile", adică de spărturi în desișul de stuf prin care să pătrundă „ochiul" aparatelor de măsurat. A fost necesar să se taie sute de kilometri de astfel de drumuri prin locuri neumblate de picior omenesc.

Apoi, trebuia găsit răspuns la o seamă de întrebări. De pildă, ce fel de stuf crește în deltă și ce fel de papură. La fiecare 500 de metri se făcea în stuf o nișă de 4—5 metri patrați. Se numărau firele, se măsura greutatea, înălțimea, grosimea. Se determina, cu alte cuvinte, producția de stuf pe fiecare zonă. Alte cercetări stabileau grosimea stratului de nămol precum și conținutul chimic al acestuia. În acest scop, în săculețe speciale se luau mereu probe de sol.

Astfel, pas cu pas, „misterele" Deltei erau descifrate, datele obținute privind vegetația, productivitatea ei, „plaurul" (vegetația plutitoare) etc. avînd o mare însemnătate teoretică și practică.

În paralel, cercetările au urmărit să clarifice dinamica naturală a apelor Dunării în scurgerea lor spre mare. Cum circulă apa în Deltă? Răspunsul la această întrebare era de mare însemnătate pentru a se stabili posibilitățile de valorificare complexă a ținutului dintre cele trei brațe ale Dunării. În acest scop echipele au executat nenumărate măsurători de debite cu ajutorul „mirelor", un fel de rigle gradate. Studiul nămolurilor a fost de asemenea prețios în acest sens. Într-adevăr, acolo unde s-a găsit doar nămol vegetal (rezultat din putrezirea timp de secole a plantelor acvatice) însemna că este o zonă în care apele Dunării nu se scurg spre mare. Dimpotrivă, nămolurile minerale, „mălurile", aduse prin deversarea apelor, delimitau locurile de scurgere. Pentru prima oară s-a reușit astfel să se capete o imagine clară a scurgerii apelor în Deltă.

Se cuvin menționate și numeroasele foraje de mică adîncime — 10—20 metri — efectuate în mod uniform pe întregul teritoriu al Deltei. Scopul lor era de a se putea determina unde și cum să se efectueze lucrările de fundații pentru viitoarele construcții din Deltă, precum și a se studia dacă infiltrațiile de apă reprezintă un pericol serios pentru aceste construcții. Studii privind posibilitățile de construcție a digurilor, privind zonele de protecție forestiere, studii pedologice în zonele prevăzute pentru agricultură și multe altele au completat opera de descoperire amănunțită și complexă a „marei necunoscute" de ieri.

Dar nu numai studiul Deltei i-a preocupat pe cercetători. De fapt principala lor sarcină avea un caracter practic: acela de a proiecta, pe baza recunoașterilor de teren, studiilor și analizelor, diferitele regiuni ale Deltei pentru folosința economică cea mai nimerită.

Acest obiectiv principal a fost înfăptuit cu succes. Astăzi se cunosc în general ce terenuri vor fi folosite în Deltă pentru exploatarea stufului, care au fost destinate pisciculturii, care vor fi folosite pentru agricultură și silvicultură. Și nu numai că se cunosc, dar au și început lucrările de îndiguire a unor sectoare, în vederea valorificării optime a bogățiilor Deltei.

Aici vor trăi și vor munci oameni

Aproape pustie, nu de multă vreme Delta începe să se populeze. Oameni cu cele mai diferite ocupații vin și vor veni în număr tot mai mare să lucreze aici: muncitori ai ogoarelor, mecanizatori de pe mașinile de tăiat stuf, silvicultori etc., etc.

Dar condițiile naturale de viață sînt aici aspre. Cercetătorii din grupa de studii „Delta" n-au uitat că adesea trebuiau să transporte apă de băut de la zeci și zeci de kilometri. Pentru ca oamenii să poată trăi și munci pe aceste meleaguri, trebuie să li se asigure condițiile necesare.

Acest deziderat n-a scăpat nici o clipă din atenția cercetătorilor. S-a studiat, bunăoară, posibilitatea obținerii apelor freatice din subsol, a apei potabile deci. Cercetările au fost încununate de succes. În mai multe locuri au fost descoperite ape arteziene, adevărate izvoare de apă proaspătă și gustoasă. S-au examinat totodată posibilitățile de creare și dezvoltare a așezărilor omenești. Actualele sate, așezate pe grinduri, unele întinse pe un singur șir de case cale de aproape 10 kilometri, nu pot corespunde necesităților unor așezări moderne. S-a preconizat de aceea amenajarea unor platforme speciale pe care să se amplaseze locuințe dotate cu instalații de canalizare, lumină electrică, apă potabilă.

Un mare inamic al localnicilor sînt nenumăratele cohorte de țînțari. E drept, țînțarii anofeli au cam dispărut și odată cu ei plaga malariei. Dar nici ceilalți nu sînt chiar inofensivi. Vara, de la ora 8 seara, e o problemă să rămîi aici în aer liber. Pentru rezolvarea acestei chestiuni importante, s-a luat legătura cu Facultatea de Chimie a Universității din Iași în vederea găsirii celor mai eficiente căi de combatere a acestor inoportuni vizitatori ai Deltei. Nu încape îndoială că nu va trece mult timp pînă cînd și această dificultate va fi rezolvată. În Deltă oamenii trebuie să trăiască la fel de confortabil ca oriunde în altă parte. Și, cu siguranță că așa va fi.

S-a sudat un colectiv

În urmă cu doi ani în portul Tulcea au sosit vreo 30 de oameni. Mai toți tineri, mai toți bucureșteni. Despre Deltă știau doar ce citiseră prin cărți. Cu barca se plimbaseră numai pe lacul Herăstrău. Pentru unii din ei Delta însemna locuri pitorești, pescari bărboși, pește... Pe scurt, ceva neobișnuit, necunoscut.

Pe vasul „8 Martie" s-au întîlnit 30 de oameni diferiți. Fiecare cu felul său de viață, cu gîndurile sale, cu mentalitatea sa. Aveau însă ceva comun: erau toți inimoși, conștienți că au fost trimiși să facă un lucru de seamă și hotărîți să-l îndeplinească cum se cuvine.

La început, viața aceasta nouă, neobișnuită, a fost dificil de organizat. În spațiul mic al vasului, pe cîțiva metri patrați, trebuia să muncești, să mănînci, să te odihnești. Dincolo de hotarul metalic al pereților navei se întindea marea gălbuie de stuf.

Da, la început au fost probleme... Dar n-a dezertat nimeni. Încetul cu încetul, din circa 60 de indivizi s-a sudat un singur colectiv. Unul!

Inginerul Hărjău, șeful unității, proiectantul șef Ion Sbarcea, marinarul Petro Ilie, secretarul organizației de partid al echipajului, tînăra ingineră Geta Nițescu secretară a organizației U.T.M., s-au străduit mult și au contribuit din plin la închegarea colectivului. Au fost zile și nopți de muncă intensă cînd luminile nu s-au stins o clipă pe vas. Au fost și ore plăcute de destindere, care cu greu se vor uita vreodată.

De fapt, organizarea timpului liber a pus destul de grele probleme. Dar treptat, totul s-a organizat de minune. Clubul, dotat cu aparate de radio, biblioteci, magnetofon, pick-up, a constituit nucleul în jurul căruia s-a polarizat o intensă activitate culturală. S-au organizat audiții muzicale, în special de muzică simfonică, „joi ale tineretului", recenzii de romane, seri de dans. Canotajul și înotul au întrunit mulți aderenți. Nina Ulianov, tehniciană pe vas, a ajuns în lotul național la canotaj. S-au organizat campionate de tenis de masă, de șah, de haltere. Și nimeni nu poate spune că s-a plictisit pe vas. Nici în orele de lucru, nici în cele libere. Nici Constantin Vasiliu, specialistul în agricultură și „decanul de vîrstă" de pe vas, mare amator de tenis de masă și animatorul principal al reuniunilor tovărășești, nici mezina, desenatoarea Victoria Slavic, de numai 18 ani, care pe vas a devenit printre primele în meseria ei, nici cartograful Ion Ilie, cunoscut ca „cel care doarme cel mai puțin", nici căpitanul vasului, energicul „lup de mare" Gheorghe Sconaris. S-au legat prietenii de o viață întreagă, s-au închegat și căsnicii.

Vasul „8 Martie" și cercetătorii săi își continuă activitatea. Studierea bălților Dunării, a lacurilor din nordul Dobrogei și altor obiective, continuă cercetările întreprinse cu succes în Deltă. Iar în anii ce vin, munca lor plină de însuflețire își va arăta tot mai mult roadele.

PAUL MARIAN

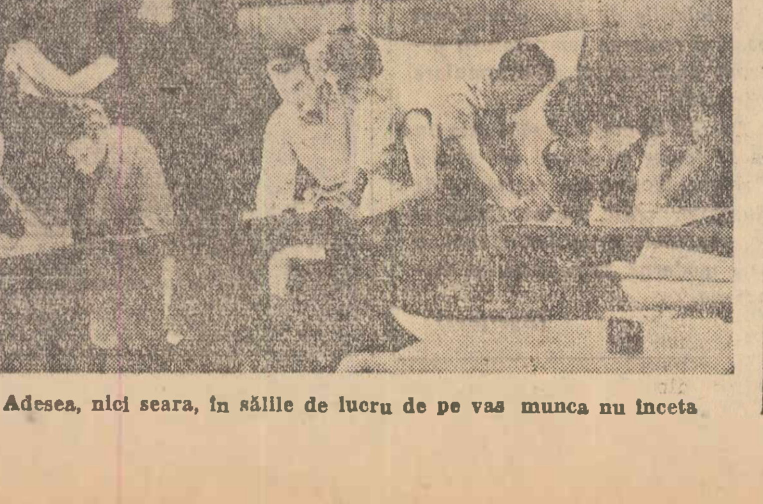

Adesea, nici seara, în sălile de lucru de pe vas munca nu înceta

Noi achiziții la Arhivele Statului din Iași

IAȘI (de la corespondentul nostru). Arhivele Statului din Iași se îmbogățesc mereu cu noi achiziții interesante. Astfel, această instituție a intrat recent în posesia unei condici de manuscrise care a aparținut colecției Gh. Ghibănescu. Această condică conține peste 600 de acte datînd din secolele XV—XIX și se referă la mai multe moșii boierești, mînăstirești și răzășești din Moldova.

Este vorba apoi de un pergament datînd din 23 ianuarie 1589.

Arhivele Statului se află de asemenea în posesia unui manuscris inedit, intitulat „Monografia primei societăți de economiști din Iași în perioada 1871—1921". Această societate a fost înființată de un grup de institutori ieșeni, printre care aflăm numele marelui nostru povestitor Ion Creangă.

Arhivele au achiziționat de asemenea un fragment din catagrafia orașului Iași a anului 1750 care prezintă numele locuitorilor, ulițelor și mahalalelor, ocupația locuitorilor, categoriile sociale și fiscale ale populației etc.

În librării

IN EDITURA PENTRU LITERATURĂ

Au apărut:

CICERONE THEODORESCU: Copiii cartierului
304 pag. 9,50 lei

MIHU DRAGOMIR: Stelele așteaptă pămîntul
152 pag. 6,60 lei

NINA CASSIAN: Spectacol în aer liber
96 pag. 6,65 lei

G. TALAZ: Armonii în zori
92 pag. 4,75 lei

IN EDITURA MILITARĂ:

ION ARAMĂ: Echipajul navei R—305
192 pag. 3,10 lei

x x x Pe drumul victoriei. Povestiri din războiul antihitlerist.
462 pag. 12 lei

Scrisori, SESIZĂRI, audiențe

O piesă, un produs de fabrică trece, înainte de a păși pe poarta întreprinderii, printr-un examen de calitate. E studiat, pus la probe și abia apoi promovează sau cade la examen. Intenționînd să ne interesăm cum sînt respectate la statuile populare obligațiile pe care acestea le au în ceea ce privește rezolvarea cererilor, reclamațiilor sau

propunerilor pe care le primesc de la oamenii muncii, cum se respectă zilele și orele de audiențe, am socotit că în fond și acesta e un examen de calitate în stilul muncii organelor locale ale puterii de stat. Ne-am gîndit atunci ce ar putea constata o comisie care ar examina cum stau lucrurile în această privință la mai multe sfaturi populare din țară. Bineînțeles, e vorba de o comisie imaginară.

O notă bună...

...A căpătat la examinare sfatul popular al orașului Sibiu. Aici se respectă termenele de rezolvare a scrisorilor, cererilor primite din partea oamenilor muncii. Operativitatea, rezolvarea cu grijă a fiecărui caz în parte, a determinat comisia să acorde un calificativ bun. Aprecierea în acest sens a fost influențată și de existența unor certificate — să le numim așa — ce dovedesc prețuirea de care se bucură acest stil de muncă în rîndul cetățenilor. Unul din ele, o scrisoare, aparține tov. Nichita Stănculescu din Piatra Neamț care mulțumește sfatului popular orășenesc de a-i fi rezolvat repede o cerere a sa ce nu suferea aminare.

La sfatul popular al raionului Balș, regiunea Oltenia, comisia de examinare era cît pe aci să-și încheie cercetările cu hotărîrea de a da tot o notă bună pentru felul în care sînt rezolvate și aici scrisorile. Printre ele se află și scrisoarea lui Traian Nedelcu din Melinești, reclamația unei învățătoare din comuna Tulbure și atîtea altele față de care sfatul popular a manifestat grijă și interes.

Tocmai la sfîrșitul examinării însă unul din candidați (tov. Constantin Stănescu, șeful secției agricole) a dat un răspuns nesatisfăcător. Tov. Stănescu a uitat în cazul cererii cetățeanului Ion Mitrea din Braloștița că termenele de rezolvare (era fixat pentru 7 martie) trebuie respectate. Și fiindcă ne aflăm în luna mai, iar scrisoarea cetățeanului din Braloștița precum și cea trimisă de un cetățean din Ionești și încredințată instructorului Petre Bogdan de la secția organizatorică care e nerezolvată deși au trecut atîtea zile de la primirea ei, comisia a fost nevoită să-și schimbe părerea și să mai scadă două puncte. Așa s-a întîmplat la Balș unde comitetul executiv al sfatului popular raional uită uneori că răspunde pentru felul în care e rezolvată fiecare scrisoare, fiecare reclamație sau sesizare. De aceea probabil n-a știut că se găsesc la sfatul popular raional și scrisori nerezolvate de aproape două luni de zile. Severitatea comisiei a fost deci întrutotul îndreptățită...

Termene „elastice"

Să nu vă mire calificativul elastic rînduit lîngă cuvîntul termen. Comisia a descoperit această însușire stînd de vorbă și examinînd candidații. Era s-o considere o adevărată inovație cînd, poposind la sfatul popular al orașului Constanța a constatat că aici, spre deosebire de alte orașe, comitetul executiv se îngrijește cu multă răspundere de cererile oamenilor muncii, că cetățenii se adresează cu multă încredere sfatului și că sînt mulțumiți de răspunsurile primite. Cît despre termene „elastice", nici pomeneală. Aici se lucrează cu termene precise. Comitetul executiv analizează cum sînt rezolvate aceste cereri în fiecare trimestru, ceea ce îi dă posibilitatea să ia și măsuri urgente atunci cînd constată tărăgăneli sau superficialitate în trimiterea și întocmirea răspunsurilor. Așa s-a întîmplat de pildă, în cazul secțiilor : comercială, gospodărie comunală, care întîrziau unele răspunsuri la scrisorile primite. Iar ceea ce merită a fi apreciat în mod deosebit este sprijinul pe care sfatul popular orășenesc Constanța îl primește de la deputați pentru rezolvarea multora dintre cereri, mai ales cele cu caracter obștesc.

La sesizarea cetățenilor din cartierul Filimon Sîrbu de a se repara o stradă, sfatul popular s-a adresat deputatului circumscripției, tov. Gh. Hazarov, care a stat de vorbă cu cetățenii și, împreună, au hotărît să facă lucrările necesare prin muncă voluntară. Și deputatul Constantin Apostolidi a ajutat sfatul popular să rezolve cîteva probleme sesizate de locatarii unui bloc de pe strada Elena Pavel, în legătură cu plata încălzirii și chiriei.

Bine, chiar foarte bine! Și o dată cu examinarea de la Constanța, comisia și-a putut lămuri nedumeririle iscate de răspunsurile primite la sfatul popular al regiunii Iași sau al raionului Grivița Roșie din București în legătură cu termenele „elastice".

Sîntem la Iași. Comisia ascultă răspunsurile unor candidați care lucrează la secția agricolă regională.

— Cîte scrisori ați primit de la începutul anului ?

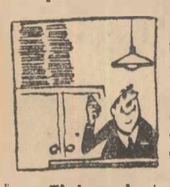

— Multe, sosește răspunsul „precis", însoțit de un gest al mîinii drepte care arată către un maldăr de hîrtii ce se găsește pe dulap.

— Sînt rezolvate ?

— Cîteva doar,

— Și restul la ce dată trebuiau să aibă răspunsul ?

— Asta depinde... termenele sînt și ele „elastice".

— Dar de cine sau de ce depinde ? Ce înseamnă termene elastice ?

— Păi, depinde de plecările noastre pe teren. Parcă putem sta noi în birou numai ca să respectăm niște termene ?

— Bine, bine, lucrați la secția agricolă și munca voastră se desfășoară mai ales pe teren. Dar nu înțelegem dece nu s-a putut rezolva, de pildă, scrisoarea aceasta sosită în secție la 30 iunie 1960 care semnala unele deficiențe în activitatea gospodăriei colective din Hălciu, comuna Șipote, scrisoarea trimisă de Maria Munteanu din Belcești, care cerea să i se revizuiască rolul agricol, primită tot anul trecut sau atîtea scrisori primite în secție în lunile ianuarie, februarie, martie, aprilie din acest an, de vreme ce rezolvarea lor este legată tocmai de munca de teren pe care o desfășurați cu prisosință ?

...S-au scurs mai multe minute de tăcere. La întrebarea aceasta n-a putut răspunde nici măcar șeful secției agricole. În consecință, o notă proastă pentru secția citată, o notă care nu face cinste nici unuia dintre membrii săi.

Din păcate, predilecția pentru elasticitatea termenelor de rezolvare a scrisorilor, cererilor oamenilor muncii dovedește și sfatul popular al raionului Grivița Roșie din Capitală. Așa a reieșit de altfel la examinarea făcută de comisie, examinare la care au luat parte, de astă dată și cetățenii. S-a constatat cu acest prilej că peste 80 la sută din cererile venite la secția de gospodărie locativă de la începutul anului stau cuminte într-un... dosar.

Dacă cumva vreun cetățean vine să se intereseze de cererea lui după ce a trecut termenul în care trebuia să fie rezolvată e sfătuit „să aștepte acasă" unde va fi anunțat. Așteaptă omul și acasă, dar cînd a trimis cererea în 6 ianuarie — cum s-a întîmplat cu cererea nr. 11 — și nu mai știe nimic de soarta ei, sigur că-și mai pierde răbdarea... Iar cazuri de acest gen sînt multe. Pensionarul Nicolae Popazu a depus o cerere la 27 februarie iar salariata Viorica Popescu la 14 februarie, dar ele n-au putut fi soluționate nici în două luni.

Comisia a fost mult ajutată de cetățeni mai cu seamă cînd s-a prezentat candidata E. Simigeanu, ingineră la secția amintită. Răspunsurile date de dînsa au căutat să justifice nepăsarea de care a dat dovadă de mai multe ori în privința cererilor cetățenilor.

Plecări pe teren, lucrări pe șantier, lucrări de planificare, recenzări de noi apartamente, mă rog, toate motivele au fost găsite pentru „a explica" nerespectarea termenelor de rezolvare a cererilor, amînarea cetățenilor etc. Comisia a ascultat cu răbdare bogatele explicații primite dar, considerînd insuficientă activitatea tov. E. Simigeanu, precum și a altora din secția de gospodărie locativă din raionul Grivița Roșie a dat o notă proastă, notă ce a fost adusă și la cunoștința tov. Florea Bișu, vicepreședinte al comitetului executiv raional, care răspunde și de această secție.

Răspunsuri...

În continuarea drumului său, comisia a dat peste mai mulți candidați care s-au prezentat foarte bine în ceea ce privește operativitatea cu care rezolvă fiecare scrisoare, fiecare sesizare primită. Termene precise, termene respectate. Totuși ceva a fost în neregulă... La o cercetare mai atentă candidații erau cît p-aci să cadă la examen din cauza unor răspunsuri superficiale, cu totul și cu totul formale, pe care le dădeau la scrisori.

De pildă, la Tg. Mureș, la sfatul popular orășenesc. Aici, ca și la Galați de altfel, există în general preocupare pentru scrisorile, cererile, sesizările primite de la cetățeni. La secția comercială a sfatului popular orășenesc Tg. Mureș, propunerile, cererile oamenilor muncii sînt rezolvate cu atenție și cu răspundere. Numai în acest an s-au deschis, la cererea cetățenilor, 6 unități noi comerciale în cvartalul 7 Noiembrie, Calea Malinovski și strada 6 Martie : un magazin Aprozar pe Calea Malinovski, un centru de pîine pe strada 6 Martie, un complex de de-

servire format din 4 magazine în cvartalul 7 Noiembrie. O notă bună pentru șeful secției, Eugen Istvan și întregul colectiv al secției.

Multă vreme însă a circulat printre membrii comisiei foaia ce cuprindea răspunsul dat de secția de învățămînt și cultură a sfatului popular al Regiunii Mureș — Autonomă Maghiară și iscălită de șeful secției, Devay Karoly. Cetățenii din noul cartier 7 Noiembrie au cerut de mai multe ori sfatului popular să studieze posibilitatea înființării unei creșe, dat fiind numărul mare de locuitori din această parte a orașului. După cîtăva vreme, răspunsul de care am amintit mai sus a sosit stîrnind însă multe nedumeriri. Așa cum a stîrnit de altfel și în rîndul membrilor comisiei de examinare.

Se arăta în răspuns că este interzisă construirea unei creșe în baza unei hotărîri, care era citată dar că asemenea obiective social-culturale se pot construi cu aprobarea forurilor superioare. Ori e interzis, ori se poate construi, se întrebau cetățenii... N-au prea înțeles mare lucru din răspunsul primit. Propunerea cetățenilor din cartierul 7 Noiembrie era cunoscută însă și de comitetul executiv regional care a trasat ca sarcină Direcției de sistematizare, arhitectură și proiectarea construcțiilor să se ocupe de proiectul creșei și căminului de zi din acest cartier, proiect aprobat și de forurile superioare. Cetățenii de aici vor avea în curînd construcția dorită. Cît despre răspunsul secției regionale de învățămînt și cultură, acesta a fost păstrat ca model de răspuns formal superficial, aprecierea comisiei în privința notei fiind pe măsura răspunsului cărula, de altfel, tov. Devay Karoly care l-a iscălit nu i-a putut găsi explicație. E, într-adevăr, vorba doar de... minori, iar în totalitatea importantelor sarcini ale secției, problema nu ni s-a părut deloc minoră !

După cum s-a văzut, în cazul creșei, ce știa comitetul executiv nu știa secția de învățămînt și cultură și invers. Și același lucru se întîmplă cu secția regională de gospodărie comunală. Nota mică pe care a căpătat-o secția de învățămînt și cultură e un avertisment și pentru comitetul executiv regional din partea căruia n-ar strica mai mult control asupra activității secțiilor sale.

Respect față de cetățeni

Și acum, drumul comisiei se îndreaptă către regiunea Oltenia, avînd drept temă de examinare audiențele. De la sfatul popula al raionului Filiași comisia a plecat mulțumită și pe drept cuvînt. Aprecierea pentru felul în care tov. Dumitru Grădinaru, secretarul comitetului executiv primește cetățenii în audiență și știe să le rezolve cererile a fost pe deplin îndreptățită.

Cîțiva locuitori din comuna Argentoaia veniseră în ziua aceea în audiență la sfatul popular raional pentru a sesiza unele nereguli în ceea ce privește distribuirea loturilor pentru case. După ce le-a ascultat păsul, tov. Dumitru Grădinaru i-a rugat pe oameni să aștepte terminarea audienței după care va merge împreună cu ei la fața locului. Așa a și făcut iar la cîteva ore după ce au fost primiți în audiență cetățenii din Argentoaia au asistat la măsurile luate pentru curmarea unor abuzuri săvîrșite de sfatul popular comunal.

Comisia și-a reluat drumul plină de optimism, hotărînd să le vorbească și celorlalți candidați despre exemplul bun găsit la Filiași.

„Audiența se amînă"...

Așa au fost întîmpinați la cabinetul comitetului executiv al sfatului popular orășenesc Iași membrii comisiei cînd au întrebat de tovarășa Felicia Codrescu, vicepreședintă a comitetului executiv al sfatului popular orășenesc, care se ocupă cu probleme de sănătate, învățămînt și cultură. Nimeriseră chiar într-o zi de audiență. La sesizarea cetățenilor și, verificînd spusele lor, comisia a aflat că tovarășa Codrescu uită uneori să țină audiențe, iar cetățenii sînt purtați de multe ori pe drumuri pînă reușesc să stea de vorbă cu dînsa.

„Să încercăm la o secție", a fost de părere un membru al comisiei... Și au încercat la sectorul orășenesc de spațiu locativ. Nici n-au apucat bine să întrebe de tov. Ion Ignat, șeful sectorului, că au primit răspunsul „E plecat pe teren !". De fapt, terenul era o altă secție a sfatului unde a fost găsit. În sfîrșit, adus cu mari sacrificii, tov. I. Ignat a început să primească publicul. Aproape că i-a părut rău comisiei pentru stăruința depusă în primirea publicului.

Tov Ignat obișnuiește să vorbească pe un ton atît de arogant, să folosească atîtea expresii nepotrivite încît cetățeanul renunță să-și mai spună necazul.

Nimic de făcut, am încercat, în mai multe locuri, dar la sfatul popular al orașului Iași audiențele, primirea publicului, sînt desconsiderate. E clar că nu putem da o notă bună după ce am găsit atîtea lucruri... rele.

Spre nemulțumirea ei, comisia a găsit și alte lucruri neimbucurătoare la sfatul popular al orașului Bacău și al orașului Tg. Mureș.

Așezați alături de alți cetățeni în sala de așteptare a sfatului popular orășenesc Bacău, membrii comisiei au putut examina în voie cum se desfășoară audiențele la tov. ing. Pavel Bursuc, președintele comitetului executiv, fără să fie nevoiți să pună măcar o întrebare...

Indicatoarele ceasornicelor arătau ora 11, ora cînd — așa cum scrie pe anunțul de la intrare — președintele comitetului executiv, trebuie să înceapă primirile în audiență. În sală se produce mișcare. Cineva deschide ușa și se adresează unei funcționare de la birou.

— Încep audiențele ?

— Mai așteptați ! Nu s-a terminat încă ședința.

Cei din sala de așteptare se așează din nou pe scaune . Minutele se scurg pe nesimțite. A trecut o jumătate de oră.

— Te pomenești că mai ține cîteva ore și așteptăm în zadar — își exprimă temerea un bătrîn. Oare de ce n-or fi început ședința mai devreme dacă știau că o să dureze atît ?

Într-un colț doi muncitori stau de vorbă.

— E a treia săptămînă de cînd încerc să fiu primit — spune unul din ei, C. Grădinaru. Vinerea trecută audiențele au fost suspendate, iar cu două săptămîni în urmă în locul tovarășului președinte a primit în audiență unul din șefii de secție.

— Și eu am venit de mai multe ori — își destăinuie necazul celălalt, mecanic la centrala termică a spitalului.

La ora 11,50 cînd unul cîte unul, participanții la ședință începură să se strecoare pe ușă, cei din sală au răsuflat ușurați. Se grăbiseră însă, deoarece audiențele n-au început decît după altă jumătate de oră de așteptare, adică la 12,25.

În ziua aceea tov. Pavel Bursuc, președintele comitetului executiv al sfatului popular orășenesc nu a putut să primească în audiență decît vreo 15—16 persoane deși pe tabelul întocmit de cu seară erau înscriși aproape 70 de cetățeni. Nu a putut primi mai mulți deoarece ședința de comitet executiv i-a răpit aproape o oră și jumătate din programul pentru audiențe iar după amiază a avut o altă ședință. Fără îndoială că într-o singură oră era cu neputință să-i primească pe toți cei 70 de cetățeni înscriși. Dar numărul mare al celor înscriși se datora tocmai faptului că de două săptămîni tovarășul Bursuc nu a mai primit nici un cetățean în audiență.

E adevărat că în ultimul timp tov. Bursuc a fost nevoit să lipsească de la sfat tocmai vinerea, în ziua programată pentru audiențe. Ce l-a împiedicat însă pe tov. președinte să-i primească pe cetățeni în ziua următoare, sîmbătă, cînd și așa în program nu sînt prevăzute nici un fel de audiențe ? Dezaprobînd o astfel de atitudine comisia a hotărît pe loc să dea o notă care să echivaleze cu calificativul „foarte rău".

O situație asemănătoare au găsit la sfatul popular al orașului Tg. Mureș unde cetățenii vin de multe ori degeaba în zilele de audiență. Tocmai în asemenea zile, tov. vicepreședinte Ioan Cozma, are ședințe sau e plecat. Ședințe neprevăzute sau plecări pe teren chiar în ziua de audiență se întîmplă și la sfatul popular regional la tov. vicepreședinți Andrei Antalfi, Ioan Benko, la tov. președinte Ladislau Lukacs și la tov. secretar Ștefan Radu. Timp de trei săptămîni din luna aprilie, atît președintele cît și secretarul n-au fost prezenți la nici o audiență.

A fost odată o... inițiativă

Nu vă mirați, nu s-a apucat nimeni din comisie să povestească basme. Nu-i vreme pentru asta. E doar o constatare făcută cu prilejul trecerii prin Hunedoara.

Știa comisia de o foarte bună inițiativă pornită de la sfatul popular al orașului Hunedoara : audiențele la locul de muncă Și-a început deci examinarea cu această problemă, interesîndu-se unde s-au ținut astfel de audiențe, ce eficiență au avut și multe altele.

— S-au ținut audiențe la cocserie, la Bluming, la furnale. Am stat de vorbă cu constructorii, cu siderurgiștii, cu funcționarii. Am primit multe sesizări, numeroase propuneri. În urma acestor audiențe am putut rezolva o serie de probleme legate de îmbunătățirea transportului în comun, deschiderea unor noi unități comerciale, repararea străzilor, gospodărirea spațiului locativ etc. Inițiativa noastră a fost urmată de alte comitete executive ale sfaturilor populare din regiune și din țară. S-au ținut asemenea audiențe la Alba Iulia, pe Valea Jiului... Pînă aici, membrii comitetului executiv al sfatului popular orășenesc Hunedoara au răspuns foarte bine. Comisia a fost pare-se mulțumită de cele aflate cînd... o nouă întrebare a fost formulată.

— De ce se vorbește însă tot timpul la trecut : am ținut audiențe, am ascultat, am rezolvat... ? Acum nu se mai țin audiențe la locul de muncă ? Nu e asta o metodă permanentă de lucru pentru dumneavoastră ?

Răspunsul întîrzie. După cîteva minute de tăcere e însfîrșit formulat cu timiditate. Din el aflăm că anul acesta nu s-a mai ținut nici o audiență la locul de muncă și că inițiativa considerată atît de valoroasă a fost uitată. Bună inițiativă, dar activitatea sfatului popular orășenesc Hunedoara nu poate fi apreciată numai pentru succesele de anul trecut. Așadar... trei puncte în minus pînă la noi măsuri pentru ca inițiativa să trăiască din nou.

Între două birouri

La sfatul popular al regiunii Timișoara comisia a reușit cu foarte mare greutate să ajungă în sala de audiențe. Și spre documentare, să urmărim drumul unui cetățean de la biroul de informații pînă în biroul tov. ing. Alexa, vicepreședinte al comitetului executiv.

În sfîrșit, cetățeanul răsuflă ușurat : are bonul de intrare în mînă, completat, perforat. Dă să intre în sediu.

— Bonul vă rog — cere portarul.

— Poftiți !

S-a rupt bonul și cetățeanul se îndreaptă spre scară.

— Stați ! Stați ! Nu pe acolo ! Poftiți vă rog prin scara din spate — intervine autoritar portarul.

Mă rog ! Pe scara din spate ! Numai pe aici au acces cetățenii la etajul 4, unde-și are biroul inginerul A. Alexa, vicepreședinte al comitetului executiv, care are azi audiențe.

Dar pînă la etajul 4 cetățeanul se încurcă în labirintul coridoarelor, intră prin mai multe birouri. în sfîrșit cu ajutorul unui funcționar binevoitor — căci indicatoare nu sînt — ajunge la biroul căutat.

Așa pățesc de fapt cetățenii și cînd vin la tovarășa Iuliana Gorun, vicepreședinte cu problemele culturale, al cărui birou se află la etajul III, sau la secțiile cele mai des căutate, ca de pildă, prevederi sociale, tot la etajul III.

Umblînd așa, pe urmele cetățenilor care vin în audiență, membrii comisiei s-au tot întrebat : de ce nu caută comitetul executiv al sfatului popular regional să simplifice acest procedeu greoi de primire, prin înființarea jos la parter a unei camere de audiențe ? În felul acesta s-ar pune capăt actualului du-te vino de pe culoarele sfatului popular și numeroaselor încurcături în care intră cetățenii, căutînd birourile de audiențe. Căci, trebuie spus, acest sistem necorespunzător îngreuiază accesul cetățenilor la comitetul executiv, care în fond manifestă preocupare pentru rezolvarea problemelor lor, lucru vădit de însăși grija pentru ținerea cu strictețe a audiențelor programate (marți și vineri) de către președintele, secretarii și vicepreședinți și însuși de modul operativ cum sînt soluționate majoritatea problemelor ridicate la audiențe. Apreciind această preocupare, comisia a trebuit totuși — spre marele său regret — să scadă un punct pentru această deficiență, mică la prima vedere, dar importantă pentru desfășurarea audiențelor în condiții corespunzătoare.

★

Am ajuns la capătul drumului. Imaginara noastră comisie a făcut un bilanț al activității sale, rodnice de altfel. Dar imaginară e numai comisia. Faptele constatate, și cele bune și cele rele, au fost, bineînțeles, culese la fața locului. Apreciind rezultatele bune ale muncii unor sfaturi populare, dînd dovadă de severitate față de lipsurile întîlnite, comisia le face cunoscute prin intermediul raidului nostru anchetă cu recomandarea de a se lua în discuție lipsurile semnalate și a se hotărî măsuri pentru îmbunătățirea lor. Primirea cetățenilor, scrisorile și sesizările lor trebuie să se bucure de toată atenția din partea sfaturilor populare și, ca atare, ar trebui să se găsească în acest domeniu numai calificative bune.

Zi de audiență la sfatul popular al raionului 1 Mai din Capitală. Tovarășul Ion Marcu, președintele comitetului executiv stă de vorbă cu mecanicul Ion Nedelcu, de la uzinele „Grigore Preoteasa" și tov. Maria Rasinov, soră medicală la spitalul „Colentina". La audiență participă și tovarășa Valentina Georgescu, șefa secției învățămînt a comitetului executiv raional

Foto : MIHAI POPESCU

La redactarea acestei pagini au participat : C. AZOIȚII, I. BECHERU, M. BERAM, I. COJOCARU, N. GHEORGHE, VIRGIL LAZĂR, LUCIA MANOLESCU, SONIA MARCARIAN, GH. VINȚI. Desene de MATTY ASLAN.

Mai mult lapte, mai multă carne — pentru consumul populației!

„MACII" DIN CÎMPIA BANATULUI

Cînd maistrul Petru Frooh sosi dis de dimineață pe șantierul de lîngă colectivă, lumea se și adunase. În ziua aceea era mult de lucru — trebuia să se încheie acoperișul grajdului — așa că oamenii se sculaseră cu noaptea în cap. Frooh îi salută preocupat, apoi își scoase din geantă niște schițe și timp de cîteva minute se adînci în studierea lor, mormăind nedeslușit cum are el obiceiul. După aceea împături hîrtiile, le puse la loc, și-i strigă pe șefii de echipe.

— Ați pregătit totul? îi întrebă.

— Totul, răspunseră ei.

— Atunci, să începem. Șefii de echipe strigară pe colectiviști, spuse fiecăruia ce avea de făcut și lucrul se porni. Oamenii lucrau grăbiți, cu înfrigurare. Din cînd în cînd se uitau spre bolta cerului unde norii, ca niște trîmbe uriașe de fum, se adunau din ce în ce mai amenințători. Dacă venea ploaia și-i găsea cu zidurile descoperite, nu era bine. La prinz se îmbucă pe apucate. Nimeni n-avea chef de odihnă. Ceas cu ceas, lemnăria acoperămîntului se completa și se împlinea. Spre seară se trecu la așezatul și legatul țiglei. Încă puțin și oamenii aveau să poată respira ușurați.

Lucrurile acestea se petreceau acum cîteva zile la Becicherecu Mic, un sat așezat nu departe de apa Begăi. Asemenea șantiere întîlnești însă în toate gospodăriile colective din raionul Timișoara. Căci colectiviștii de aici și-au pus în plan să construiască anul acesta numeroase acareturi. Ei vor să ridice 80 de grajduri pentru vaci, 48 maternități pentru scroafe, 44 de îngrășătorii pentru porci, 33 de cotețe de păsări, precum și 15 saivane destinate oilor. Peste tot se lucrează cu însuflețire la înfăptuirea acestor obiective. Și în fiecare săptămînă se termină ba un grajd, ba un saivan, ba cine știe ce alt adăpost. Cum mai toate aceste construcții sînt acoperite cu țiglă roșie, de o bucată de vreme, cîmpia bănățeană a început să semene cu a pajiște plină de maci înfloriți. Dar nu de dragul pitorescului desfășoară colectiviștii aceste complexe operațiuni. Clădirile pe care le fac, le sînt necesare pentru a avea unde să adăpostească marele număr de animale pe care a început să-l cuprindă fermele lor.

Tradiții

În Banat — se știe — îndeletnicirea creșterii vitelor nu datează de azi de ieri. Ea are vechi tradiții. Dar niciodată zootehnia — această ramură importantă a agriculturii — nu a cunoscut aici o asemenea înflorire ca acum, de cînd țăranii muncitori și-au unit, la îndemnul partidului, pămîntul și celelalte mijloace de producție. Anul trecut, gospodăriile colective din raionul Timișoara aveau 5272 de vaci, peste 3000 de scroafe de prăsilă, mai bine de 5000 de porci puși la îngrășat, 42.000 de oi, păsări, stupi. Fermele de vite au adus colectiviștilor însemnate venituri bănești. Pe produsele obținute de la ele s-au încasat aproape 27 de milioane de lei.

Oamenii însă nu sînt mulțumiți cu atît. Ei vor să aibă și mai multe animale. Au hotărît ca pînă la sfîrșitul anului să-și mărească cirezile și turmele cu încă 2400 de vaci, cu 3000 de scroafe și cu 15.000 de oi și să pună la îngrășat cu 12.000 porci mai mult decît în 1960. Sarcinile pe care și le-au asumat nu sînt deloc ușoare. Ele se îndeplinesc însă cu multă rîvnă de către oameni. Cu creditele date de stat și cu fondurile lor, colectiviștii au procurat pînă acum peste 1500 de vaci și cam 10.000 de oi.

Dar acestea nu se pot ține, cum se spune, în drum. Trebuie să ai unde le hrăni și unde le adăposti. De aici, nevoia urgentă de acareturi, de aici planul de construcții atît de amplu al gospodăriilor. Bănățenilor nu li se pare însă că au prea mult de zidit. Ei și anul trecut au înălțat prin vrednicia lor zeci de grajduri și de maternități. Munca atît de intensă pe care o duc cu mistria și cu firul cu plumb, le-a dat putința să acumuleze în domeniul construcțiilor o frumoasă experiență.

„Cum am ajuns să fim fruntea"

În gospodăria colectivă din Recaș s-a stabilit să se facă în acest an un grajd mare în care să încapă 100 de vaci, o îngrășătorie pentru 600 de porci și o puierniță. Munca la amenajarea acestor adăposturi a început prin martie. Și iată că acum, după numai două luni și ceva, aproape toate sînt gata. L-am căutat pe brigadierul Traian Stanciu, care are în seama sa sectorul construcțiilor și l-am întrebat cum fac oamenii lui de lucrează atît de spornic. „Dacă vreți să știți cum am ajuns noi fruntea, a început el, apoi aflați că secretul stă în bună măsură în rînduirea oamenilor. La zidit nu merge cine și cum poftește. Pentru treaba asta am ales bărbați tot unul și unul. I-am împărțit în două echipe. Apoi, pentru fiecare lucrare am întocmit cîte un deviz, calculat în zile-muncă. Am cerut consiliului de conducere să ne pună la dispoziție cele ce ne sînt necesare. S-au procurat materiale din timp. Pentru dusul lor la schelele de lucru folosim în permanență patru căruțe. Cînd plouă și nu se poate merge la prășit mai primim de la brigăzile de cîmp și alte atelaje. Niciodată nu i s-a întîmplat cuiva să stea degeaba din lipsă de materiale".

O problemă care s-a pus aproape peste tot a fost aceea a oamenilor calificați. Cînd s-a început pe scară largă munca la construcții, s-a observat dintr-o dată că lipseau ba zidarii, ba tîmplarii. O vreme s-a apelat la unii mici meseriași. Dar cereau prea mult și nici nu efectuau totdeauna lucru bun. Ce era de făcut? Nimic altceva decît să se califice oameni din rîndul colectiviștilor. Așa s-a întîmplat la Cenei. „Pe lîngă maiștrii bătrîni, ne-a povestit colectivistul Jiva Ilin, am dat să lucreze cîțiva băietani. Ageri la minte și sprinteni la mînă, aceștia au prins repede meșteșugul. Și iată că n-am mai fost nevoiți să ne căciulim la nimeni. Iar odată ce ne-am format, ca să zic așa, cadrele noastre, munca la construcții a început să meargă șnur".

Zgîrciții...

Să construiești repede, să faci în așa fel încît adăposturile pe care le ridici să poată fi date în folosință într-o perioadă cît mai scurtă, e un lucru bun și necesar. Asta însă nu ajunge. Trebuie să te gîndești ca grajdurile, saivanele, maternitățile etc., să fie și ieftine. Dar în multe gospodării colective din Banat, pînă nu de mult, se obișnuia cu totul altfel. Oamenii nu se uitau la bani. Ei făceau numai construcții masive din cărămidă pe care le mai și încărcau cu tot soiul de accesorii inutile. Aceasta sporea enorm cheltuielile. În 1959, în raionul Timișoara, un grajd cu o capacitate de 100 de vaci a ajuns la 260.000 de lei. În același an, o vacă de rasă bună a prețuit cam 2.400—2.500 de lei. Asta înseamnă, cum spune o zicală din bătrîni, că mai mult făcea ața decît fața.

Activiștii de partid și de stat din partea locului le-au spus colectiviștilor că săvîrșeau o greșală. Ei i-au povățuit să fie mai economicoși, mai strînși la pungă. Și iată că n-au trecut nici doi ani și în numeroase gospodării, prețul de cost al construcțiilor zootehnice a fost redus pînă la aproape un sfert. În gospodăria colectivă din satul Șag, de pildă, s-a terminat astă toamnă un grajd pentru o sută de vaci care n-a costat decît 70.000 lei. Iar pentru grajdul care se face acum, se va cheltui și mai puțin: cam 60—65.000 de lei. La fel se prezintă lucrurile și în construcțiile făcute de către colectiviștii din Ulvar, din Ceavoș, din Cruceni și din alte părți. Cum se explică acest lucru?

În primul rînd, prin folosirea intensă a materialelor provenite din resurse proprii. Mai înainte se cumpăra totul: și cărămida, și lemnul, și piatra și chiar nisipul. Acum, în gospodăriile amintite se iau cu bani numai articolele strict necesare: țigla, cuiele, sticla pentru geamuri. Celelalte, se procură sau se fac pe plan local. La Șag ne-a fost dat să asistăm la următoarea scenă. Ajunsesem la gospodărie pe la ceasurile amiezii. Tocmai se gătea de ploaie. Lîngă sat niște oameni cărau de zor ceva sub un șopron. Am crezut că erau niște saci. Dar cînd ne-am apropiat am băgat de seamă că aveam de-a face cu chirpici. În această primăvară, colectiviștii au confecționat sute de asemenea calupuri din lut amestecat cu pleavă. După ce îi vor usca, îi vor folosi la grajd. La Recaș, în locul lemnului de brad, care trebuia adus tocmai de la Caransebeș, s-au folosit salcîmi din dumbrava de lîngă sat. S-a găsit înlocuitor și pentru dulapii care se puneau ca podeală. La Becicherecu Mic, astă iarnă s-au tăiat din balta megieșă cu gospodăria 25.000 de snopi de stuf. Cu ei s-a confecționat la grajd o bagdadie de mai mare dragul.

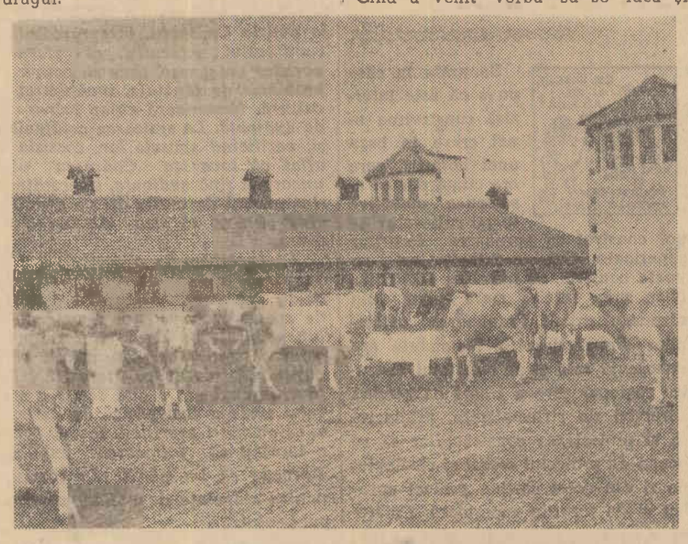

În clișeul de mai sus se văd și cîteva din construcțiile ridicate în ultimii ani la gospodăria colectivă din Biled, unitate aflată în cîmpia Banatului.
Foto: A. CONSTANTINESCU

În al doilea rînd, pentru ieftinirea construcțiilor s-a pus un accent deosebit pe simplificarea lor. „Am devenit mai zgîrciți", spunea Cornel Teleguț, președintele gospodăriei din Șag. Dar o asemenea „zgîrcenie" nu-i un viciu, ci o calitate pe care am dori s-o vedem și la alții. Căci cu banii rămași de la construcții se pot cumpăra vite care aduc venit. Și cum tot am pomenit de colectiviștii de la Șag, să mai dăm un amănunt. Anul acesta, ei și-au sporit numai pînă acum numărul de vaci și de juninci cu aproape 50 de capete. Asta nu-i, desigur, o întîmplare.

...și cei care fac „palate"

Dar nu peste tot s-a înțeles sensul și importanța acestei lupte pentru economii. Mai sînt în raion gospodării care merg pe făgașul risipei. Una dintre ele este cea de la Beșenova Nouă. Cînd am fost acolo, președintele ei, inginerul Titus Buzilă, ne-a invitat să mergem să vedem grajdurile. Ne-am dus, și ce credeți? În bătătura gospodăriei am aflat nu niște adăposturi pentru animale, ci adevărate palate. Am intrat într-unul din ele. Primul lucru care ne-a atras atenția a fost mulțimea de stîlpi de susținere. Părea o... pădure. Ne-am uitat apoi la geamuri. Am observat că ramele lor nu erau făcute din lemn, ci din beton.

— E o adevărată bijuterie! a spus președintele încîntat.

— Dar cît va costat „bijuteria"?

— Două sute șaptezeci și patru de mii de lei!

Cam la aceiași valoare se ridică și devizul grajdului care se află acum în lucru. Cînd vezi atîta risipă îți explici de ce la Beșenova Nouă, numărul construcțiilor este totuși mic față de nevoile gospodăriei. Cu banii cheltuiți pentru cele două grajduri existente s-ar mai fi putut ridica, de bună seamă, cel puțin încă două-trei.

Un asemenea „palat" am întîlnit și la gospodăria din Bucovăț. A fost isprăvit anul trecut și consiliul l-a repartizat pentru adăpostirea cailor. Cînd a venit vorba să se facă și pentru vaci un grajd s-a încropit o șandrama ca vai de lume. E adevărat că n-a costat decît 15.000 de lei. Dar e neigienică și lipsită de trăinicie. În legătură cu acest așa zis grajd se mai ridică o problemă. În ultima vreme, membrii comitetului executiv raional Timișoara au început să-l laude și să-l dea de exemplu. S-a organizat chiar și un fel de consfătuire la Bucovăț, pentru ca meșterii de aici să „explice" oamenilor de la celelalte gospodării din raion cum l-au construit. Dar ce era de explicat în toată povestea asta? E limpede că a lăuda și recomanda asemenea adăposturi zootehnice rudimentare și necorespunzătoare, înseamnă să dai dovadă de lipsă de seriozitate. Nu în felul acesta se vor convinge colectiviștii să facă economii.

★

În gospodăriile colective din cîmpia Banatului se construiește mult și într-un ritm din ce în ce mai rapid. Tot mai numeroși sînt oamenii care învață să facă aceasta și cu cheltuieli puține. Bineînțeles că și acei care în prezent fac excepție de la regulă trebuie convinși să urmeze această cale. Lupta care se dă aici pentru realizarea unor adăposturi zootehnice trainice și ieftine face parte integrantă din acțiunea ce se duce pentru sporirea producției de lapte și de carne, în vederea aprovizionării populației. În Banat, ca și în restul țării, se desfășoară cu succes ofensiva belșugului.

ION PAVELESCU

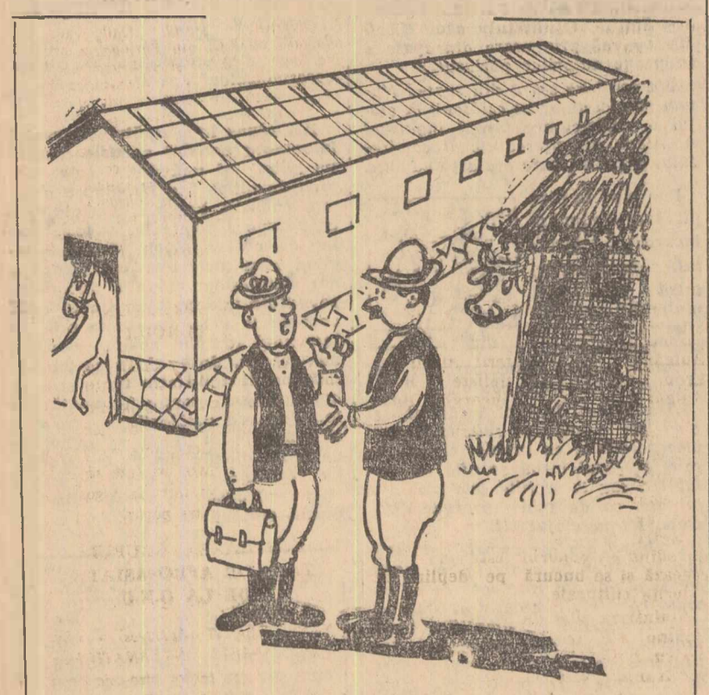

— Grajdul vacilor atît de șubred iar al cailor atît de... solid? Cum vine asta?
— Păi vacile stau liniștite, pe cînd caii... dau cu piciorul.
Desen de GH. CHIRIAC

PARCUL cu căprioare

• În vizită la Stațiunea experimentală forestieră-Mihăiești • Pe locurile rezervației întemeiate în urmă cu 65 de ani • Peste 120 de specii forestiere • 12.000 ha. de pădure — un adevărat laborator în mijlocul naturii • Suprafețe demonstrative cu specii de mare valoare economică • Amenajări pentru mărirea efectivului de vînat

Abia sosit la Mihăiești, vizitatorul necunoscător al locurilor va rămîne surprins de frumusețea parcului care începe chiar din marginea șoselii, de liniștea care domnește pe aleile ce străbat imensa întindere amenajată de mîna omului. Numai într-un tîrziu, va descoperi printre arbori, ascunse, cîteva clădiri al căror alb contrastează puternic cu verdele proaspăt al pădurii ce le înconjoară. Aici își are sediul Stațiunea experimentală forestieră — Mihăiești, una din cele mai interesante stațiuni ale Institutului de cercetări forestiere. Interesantă prin cercetările ce le întreprinde, prin cadrul natural ce-l are la îndemînă, prin multiplele posibilități create pentru îmbinarea lucrărilor de cercetare cu cele de exploatare forestieră.

În urmă cu 65 de ani, silvicultorul Iuliu Moldovan a creat pe aceste locuri cunoscute sub numele de pădurea Cîlceasca, rezervația științifică de la Mihăiești. Aici, la 20 km. sud de orașul Cîmpulung-Muscel, în bazinul inferior al rîului Tîrgului, primele plantații au fost efectuate „după un plan precis și cu un scop bine definit, de a servi experimentării și cercetării condițiilor de aclimatizare a speciilor exotice". Așa a fost conceput parcul din Mihăiești de către Iuliu Moldovan, silvicultor și experimentator care a activat cu pasiune pentru dezvoltarea silviculturii românești.

Astăzi visul lui Iuliu Moldovan a devenit realitate. Parcul creat de el a devenit o adevărată stațiune științifică. Rezervația dendrologică dedicată scopurilor de cercetare și celor didactice și-a mărit suprafața ajungînd la 62 hectare, adăugîndu-se ulterior și cca 12.000 hectare de pădure, creîndu-se un adevărat laborator natural. Întîlnim la tot pasul specii forestiere dintre cele mai rare. Se remarcă, dintre ele unele foarte frumoase: pinus Strobus, abies Nordmaniana, pinus Nigra, quercus Borealis, jinkgo Ciloba etc. Sînt peste 120 de specii forestiere dintre care foarte multe exotice, specii repede crescătoare, de mare valoare economică, care aclimatizate, vegetează bine în condițiile țării noastre.

Acest vast laborator constituie o bună bază materială pentru lucrătorii stațiunii și ai Institutului de cercetări forestiere, oferă condiții prielnice de punere în practică a ultimelor cuceriri ale științei, permite o îmbinare a lucrărilor de cercetare cu cele practice, introducerea în producție a temelor de cercetare. Aici cercetătorii se ocupă, pe parcele experimentale permanente, de aclimatizarea și extinderea speciilor repede crescătoare, efectuîndu-se studii asupra unui mare număr de specii forestiere, practicîndu-se metode moderne de îngrijire a arboretelor. O mare atenție se acordă cercetărilor privind regenerarea pe calea naturală a pădurilor, rezultatele obținute pînă acum fiind dintre cele mai interesante. În acest sens împădurirea terenurilor degradate, înlocuirea arborilor cu producție interioară cu specii de mare valoare economică, constituie obiective de seamă ale cercetătorilor stațiunii de la Mihăiești.

Munca de cercetare în acest domeniu nu este însă de loc ușoară. Creșterea arborelui are loc într-o perioadă relativ îndelungată, deoarece studierea și observarea consecințelor favorabile sau nefavorabile se face de multe ori cu greutate și într-un număr mare de ani. Cercetătorii stațiunii de la Mihăiești îngrijesc, fiecare arbore în parte, urmăresc îndeaproape evoluția fiecărei specii forestiere. Numai prin această muncă migăloasă stațiunea a putut contribui la elaborarea unor metode privind ameliorarea solurilor în pepiniere, la combaterea bolii antragnoza lemnului chinesc și ducerea mai departe a cercetării unor teme importante date de Institutul de cercetări forestiere.

Și fiindcă acolo unde este pădure trebuie să fie și vînat, stațiunea de la Mihăiești se ocupă și de aceste probleme. O serie de amenajări pentru mărirea efectivului de vînat (cabane de vînătoare, observatoare, hrănitoare, adăpători, sărării etc.) și acțiuni pentru combaterea răpitoarelor (lupi) s-au și soldat cu bune rezultate. În ultimii trei ani de pildă, efectivul de căprioare de pe teritoriul stațiunii a crescut de 3 ori.

În zori de zi sau în orele liniștite ale amiezii, căprioarele deprinse cu silvicultorii care le îngrijesc, ies din desișul pădurii și se apropie timide de clădirile stațiunii. Privesc atente în jur, cu ochii mari și blînzi, parcă căutînd ceva, și se întorc apoi cuminți pe poteci numai de ele știute. Nu degeaba i-am auzit pe localnici numind stațiunea de la marginea pădurii, parcul cu căprioare.

TUDOR GHEORGHIU

Răspundem cititorilor

★ ★

Nimic n-a fost întîmplător

În calitatea sa de șef de serviciu plan și organizarea muncii din întreprindere, Constantin Bărbulescu acționa într-un fel care dădea de gîndit multor salariați. La prima abatere, oamenii au gîndit că e vorba de o greșală nevinovată și ca atare n-au făcut autorului ei proces de intenție. Treptat, treptat, însă, pe măsură ce asemenea cazuri s-au repetat, devenea tot mai evident faptul că atitudinea acestui salariat al uzinelor „9 Mai" din Capitală, era bine chibzuită și calculată.

Invocînd fel de fel de motive necorespunzătoare realității, Constantin Bărbulescu nedreptățea în mod sistematic pe unii muncitori, împiedicîndu-i să beneficieze de unele drepturi ce li se cuveneau. În schimb față de o serie de cunoștințe ale sale, lipsite de pregătirea profesională corespunzătoare, dovedea o grijă cu adevărat părintească. Pentru aceștia găsea totdeauna diferite „artificii de calcul" spre a-i putea plasa în posturi cu salarii mari, ce depășeau capacitatea și calificarea lor.

Această situație a fost adusă la cunoștință redacției printr-o sesizare semnată de mai mulți muncitori. Trimițînd-o Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei s-a întreprins o anchetă temeinică, cu prilejul căreia s-a făcut lumină în multe probleme.

Deoarece majoritatea faptelor și cazurilor semnalate s-au dovedit a fi veridice, Constantin Bărbulescu a fost schimbat din funcția ocupată și trecut într-un post corespunzător pregătirii sale profesionale. O dată cu el, a fost înlocuit și șeful biroului state și salarii din cadrul serviciului financiar, Ovidiu Belitoreanu, element „recomandat" și „promovat" tot de fostul șef al serviciului plan și organizarea muncii. În răspuns se mai arată că s-au luat măsuri și pentru înlăturarea numiților Oleg Maliutin și Alexandru Neuburger, primul șef al serviciului planificare și celălalt al serviciului organizare, ambii necorespunzători pentru funcțiile respective.

În sfîrșit trebuie arătat că directorul uzinei, T. Circiumărescu și T. Valsam, șeful serviciului personal și învățămînt, sub a căror ochi au avut loc toate aceste abateri, au fost și ei sancționați cu „mustrare scrisă".

Au „uitat" tocmai măsurile

Copiii Iosif Pendulescu și Titel Cristian, ambii elevi în clasa V-a la școala de 7 ani din comuna Curtea, raionul Făget, s-au prezentat în gara C.F.R. Marginea pentru a preda o ladă goală, cu destinația stația Leu. Ei fuseseră trimiși pentru această treabă, în timpul orelor de curs, de profesorul Țăranu Damaschin. Apreciind acest gest ca un abuz, un muncitor ceferist a adus la cunoștință redacției, cele văzute. În urma anchetei întreprinse, sfatul popular regional ne-a comunicat că sesizarea corespunde realității. Concis, limpede redactat și la obiect, răspunsul trimis cuprinde doar o „mică" omisiune. El „uită" să ne informeze asupra măsurilor luate pentru sancționarea unei asemenea comportări inadmisibile. Faptul că acest caz s-a prelucrat în ședințele de lucru cu pedagogii din raion e fără îndoială pozitiv. Dar anunțîndu-se și sancțiunea aplicată profesorului Țăranu Damaschin, aceste ședințe ar fi avut, după părerea noastră, o mai mare valoare exemplară.

La prima vedere obiectul sesizării pare poate un fapt mărunt. Analizîndu-l însă în amănunțime, el face dovada unor concepții retrograde, a unor metode incompatibile cu învățămîntul nostru nou. Fapt pentru care așteptăm ca semnatarii răspunsului (președinte Al. Curici și P. Stanciu, șeful secției de învățămînt și cultură) care au dovedit o îngăduință condamnabilă în acest caz, să ne comunice măsurile concrete luate pentru sancționarea abaterii profesorului Țăranu Damaschin.

Azi vă informăm despre:

Dezvoltarea comerțului cooperatist

• REȚEAUA DE DESFACERE A MĂRFURILOR CU AMĂNUNTUL CUPRINDE PESTE 26.000 UNITĂȚI COOPERATISTE • INTRODUCEREA UNOR FORME NOI DE DESERVIRE A POPULAȚIEI

În scopul continuei îmbunătățiri a condițiilor de deservire a consumatorilor, organizațiile cooperației de consum s-au preocupat în permanență de întărirea și dezvoltarea comerțului cooperatist. În numeroase localități din țară au fost construite sau amenajate unități de desfacere spațioase și aspectuoase (magazine universale, mixte cu bufet, magazine specializate, unități de alimentație publică etc.) dotate cu utilaje și mobilier modern.

În urma acestor lucrări efectuate din fondurile proprii ale unităților locale, cu sprijinul material al organizațiilor cooperatiste centrale, din fonduri centralizate precum și cu contribuția în bani, materiale și muncă patriotică a membrilor cooperatori, rețeaua de desfacere cu amănuntul cuprinde în prezent peste 26.000 unități, din care 720 magazine universale, 4233 magazine specializate, numeroase restaurante, bufete, cofetării și patiserii.

Merită a fi subliniat aportul membrilor cooperatori din Galați la creșterea bazei tehnico-materiale a comerțului cooperatist. Sprijinind prin muncă patriotică și bani construirea sau modernizarea magazinelor, în cursul anului trecut s-au făcut economii în această regiune în valoare de aproape 400.000 lei.

O atenție deosebită s-a acordat și introducerii unor forme noi de deservire a populației. Mergînd pe această linie, în sistemul cooperației de consum funcționează magazine alimentare cu autodeservire și magazine pentru desfacerea prin expunere deschisă a mărfurilor industriale, magazine care se bucură de apreciere din partea consumatorilor.

Numai în primele luni ale acestui an au fost date în folosință 14 magazine alimentare cu autodeservire (la Odobești, Hîrșova, Sînnicolau Mare, Tejuș, Băilești etc.), 2 librării cu autodeservire (la Corabia și Slobozia) iar în 2 magazine ale cooperației de consum se aplică metoda expunerii deschise a mărfurilor.

VICTOR TEODORU

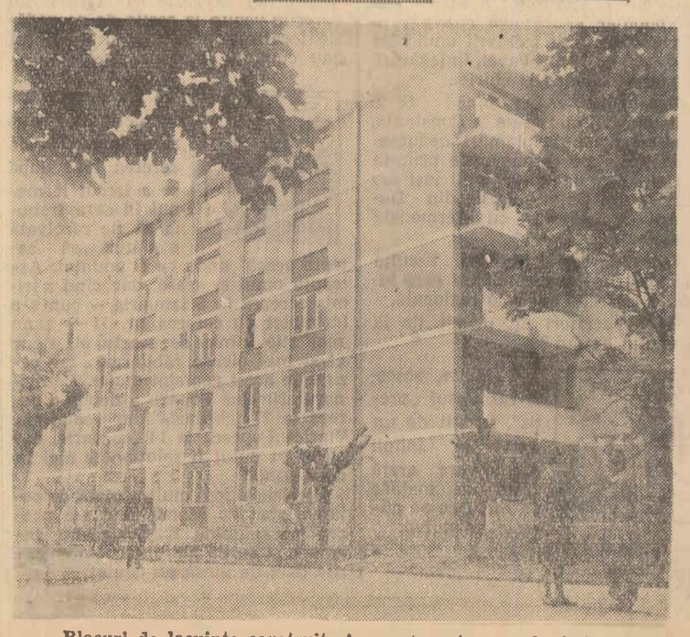

Blocuri de locuințe construite în acest an în orașul Timișoara

BOXERII

S-au întîlnit încă din timpul studiilor și, simțind că între ei există indiscutabile afinități, s-au hotărît să nu se mai despartă. Zis și făcut!

Pentru început, au concretizat hotărîrea lor ocupînd împreună un apartament.

— O cameră tu, o cameră eu, plus dependințele comune — s-au înțeles ei.

Apoi au început să frecventeze aceleași restaurante, să vadă aceleași filme, să-și facă aceleași prieteni, să se bărbierească la același frizer etc., etc. Toate mergeau ca pe roate. Radu și Costică duceau o viață minunată, lipsită de griji, cu aceeași preocupare cotidiană: „Ce facem astăzi după amiază?"

Toate acestea pînă într-o zi. Faimoasa zi în care și-au descoperit reciproc „aptitudini pugilistice" sau mai clar... ziua în care s-au... Este greu să spună cineva precis din ce s-au luat. Se presupune că ar fi vorba de o mărunță și banală diferență la plata luminii. De fapt acest lucru nu prezintă un interes prea mare. Interesant este, că după prima „întîlnire", eroii noștri și-au dat seama că nu este destul să ai talent. Pentru o demonstrație de clasă, trebuie să cunoști tehnica boxului: unde și cum se pot aplica loviturile, poziția și distanța de luptă, loviturile: de jos, de sus și laterale etc. Pe scurt, au intrat la magazinul de sport de pe Lipscani și și-au procurat inventarul de trebuință: chiloți, maiou și ghete de box.

Apoi, două camere din apartament deveniră săli de antrenament — spre disperarea vecinilor.

Nu mai lungim povestea cu pregătirea fizică a amicilor noștri. Am vrea să menționăm doar că în vreme ce Costică se exersa la „boxul cu umbra" convins să aceasta dezvoltă imaginația, Radu prefera antrenamentrul la aparate pentru a-și perfecționa loviturile în serii. Într-un cuvînt o cît se poate de serioasă pregătire sportivă. Fapt de altfel explicabil; mai erau de discutat „diferențe": la apă, la lift, la gunoi.

Primul meci s-a disputat la memorabila dată de 25 octombrie 1960. În plină stradă. Pe calea Victoriei. Ce puteau face? Ring personal nu aveau! Acolo, cei doi s-au încăierat, schimbînd între ei ca stimulent, cuvinte aflate de altfel în bogatul vocabular al limbii romîne în legătură cu regnul animal.

Competiția a înregistrat un mare succes de public. Oamenii se adunaseră ca furnicile la bucățica de zahăr. Din păcate, tocmai în momentul culminant o intervenție neașteptată și oficială, curmă spectaculoasa demonstrație pugilistică. Cei doi se pomeniră la miliție, unde dezmeticindu-se își dădură mîna promițînd că „nu mai fac". Declarație de formă însă, căci abia ieșiți pe ușă Costică a șuerat:

— Las-că ți-o coc eu!

La care i s-a răspuns textual:

— Da, ce, pe tine n-o să te ia dracu?

E clar că dragostea celor doi prieteni pentru nobilul sport, nu putea fi domolită cu una cu două.

Foileton

Prilejul unui nou meci s-a ivit două săptămîni mai tîrziu cînd s-a spart teava la baie. Căci se punea întrebarea: cine-a spart-o și mai ales cine-o plătește? Răspunsul a venit de la sine: învinsul! De data aceasta meciul a avut loc pe Bd. 6 Martie. Fără să aștepte fluierul arbitrului, Costică începu să-i aplice lui Radu „seria de lovituri din trei directe", trecu fără multă vorbă la „combinații simple din lovituri directe", încercă „lovitura laterală încrucișată" și termină cu o „stîngă directă la cap". Mitică care învățase și el ceva, începu să îndese în Costică tot felul de combinații în două, trei și patru serii, combinații simple și din diferite lovituri, pocnindu-și „prietenul" pe la spate, peste cap și pe unde nimerea.

Reușiseră un meci spectaculos.

Milițianul însă, — tip de om nesportiv — îi pofti la miliție. O altă promisiune din partea lor și iată-i din nou liberi. Hotărît lucru, pe stradă nu mai mergea. Riscau din cauza pătimașei lor vocații, s-o pățească. Ce era de făcut? La urmă urmei dacă din camerele lor au făcut săli de antrenament, de ce n-ar face din sala de lîngă palier un ring?

Și iată-i ajunși la cel mai măreț moment al carierii lor de boxeri. Ziua de 24 noiembrie a rămas în amintirea lor ca o dată unică. Era seară. Radu se grăbea spre casă mai repede ca de obicei, împins de o fericită presimțire. Într-adevăr pe sală îl aștepta amicul Costică. Văzîndu-l, acesta i-a spus:

— Acum ori niciodată!

Iar Radu i-a răspuns:

— Acum!

Diferitele faze ale meciului ne lipsesc. Din declarațiile martorilor însă, rezultă că Costică i-a tras — cu totul nereglementar — un picior lui Radu. Radu s-a agățat de gîtul adversarului și i-a aplicat o lovitură precisă și rapidă în plin ochi, înegrindu-l. Față de asemenea specializare, se spune că bietul Costică a avut un moment de slăbiciune și s-a exprimat prin:

— Stai Radu, nu mai da!

La care Radu, ar fi răspuns sportiv, printr-o figură nouă: „lovirea adversarului pe dușumea".

Sigur este faptul, că întîlnirea s-a desfășurat cît se poate de aprig și că pe cîmpul de bătaie a rămas o amplă „documentație" — geamuri sparte, un ceas turtit, un balonseide sfîrtecat — care permite o oarecare reconstituire a epocalului eveniment. Documentația ar fi fost desigur mai bogată dacă unul din vecini n-ar fi avut ideea genială de a-i declara pe amîndoi împotriva celei mai elementare reguli — campioni la categoria „cocoș", oprind astfel meciul.

S-ar părea că lucrurile trebuie să se oprească aici. Este o părere greșită. Cine plătește atunci ceasul, balonseidul, geamul și... vătămăturile corporale?

Așa cum le făceau pe toate împreună, cei doi amici s-au dat în judecată — fiecare pe celălalt — la tribunalul raional T. Vladimirescu cerînd reciproc despăgubiri. Tribunalul însă, i-a condamnat pe amîndoi la cîte două luni închisoare corecțională și 30 de lei amendă.

Tot pe amîndoi!

Nu știm dacă sentința i-a trezit complet pe cei doi prieteni. De aceea lor și altor asemenea „sportivi" le dăm un sfat: să practice boxul într-o organizație sportivă și nu... pe cont propriu. E mai sănătos și nu implică arbitri... judiciari.

ALICE MIHALCEA

Vine vacanţa!

Anul şcolar se încheie îndată şi vacanţa vine. Aduce zile de odihnă pentru cei ce-au silit un an pe cărţi şi pe caiete să se înavuţească în cunoştinţe şi în deprinderi bune, trebuincioase oricărui vrednic cetăţean al ţării. Vine vacanţa cu zile de repaus pentru profesorii şi pentru învăţătorii care zilnic au trudit să sădească în minţile şi inimile generaţiei de mîine învăţătură, dragoste de muncă şi iubire pentru patria socialistă.

Vine vacanţa. Vin zile libere de orice obligaţie şcolară şi totuşi şi pentru aceste zile se fac pregătiri. Odihna copiilor în vacanţă, recreerea lor, refacerea puterii lor de muncă, pregătirea pentru viitorul an de învăţătură nu-i lăsată la voia întîmplării. Urmare a grijii regimului nostru democrat-popular pentru copii, vacanţa elevilor e o problemă de stat. Zilnic, ştiri din ziare consemnează felul în care ea e rezolvată în diferite regiuni ale ţării. După cîte aflăm se fac pregătiri intense, se organizează tabere, excursii, colonii ş.a.m.d.

La mare şi la munte mii şi mii de copii se vor bucura, ca şi în trecuţii ani, de soare, de aer, de odihnă, de îngrijire atentă. Frumuseţile ţării le stau la îndemînă; excursiile îi vor ajuta să le cunoască dimpreună cu monumente ale trecutului, cu marile înfăptuiri din anii noştri, înfăptuiri ce-au schimbat, din temelii, viaţa ţării.

Faţă de aceste pregătiri şi a perspectivelor unei plăcute vacanţe o întrebare ne îngăduim în rîndurile de faţă: dacă statul organizează vacanţa copiilor oare noi părinţii ce-avem de făcut? Simpla aprobare dată pentru plecarea copilului în colonie sau în tabără ajunge? Îmi îngădui să răspund cu simţămîntul că cei mai mulţi mă vor aproba: NU! Aşa cum lunile de învăţătură au cerut din partea noastră o zilnică şi multilaterală conlucrare cu şcoala, zilele vacanţei impun o preocupare sporită, poate.

Cea mai mare parte a vacanţei copilul e cu noi; noi devenim îndrumătorii lui, organizatorii timpului său; noi îi controlăm, din zori pînă în seară, activitatea. De-aici sumedenie de probleme: Ce va citi copilul? Ce spectacole va vedea? Ce muzee va vizita? Cît timp îi este trebuincios pentru joacă? Şi dacă se joacă, cum se joacă şi unde? Dacă se plimbă cînd se plimbă şi cu cine? Întrebările ar putea păreа o îngrădire a copilului, o suită întreagă de suspicionări, un izvor de restricţii. Nimic mai fals. Ele constituie elementare probleme ale educaţiei. A le răspunde cu seriozitate şi înţelegere deplină înseamnă a ajuta copilul să folosească bine, plăcut şi instructiv timpul liber, înseamnă a-i asigura condiţii de recreere şi de joacă corespunzătoare (căci nu-i tot una dacă copilul se va juca într-un parc ori în mijlocul străzii, cum din păcate se mai întîmplă), ci înseamnă a ajuta copilul să-şi îndrepte unele slăbiciuni la învăţătură, să se pregătească mai bine pentru viitorul an şcolar. Înseamnă pe scurt spus a privi cu seriozitate vacanţa.

Şi vacanţa bate la uşă. În toată ţara, după cum se ştie, întru întîmpinarea ei se fac pregătiri. Noi părinţii ne-am pregătit pentru vacanţă? Ne-am gîndit la ea cu toată răspunderea?

VIRGIL DANCIULESCU

Ne-am simţit în Romînia ca acasă

Declaraţiile scriitorului Alejo Carpentier, membru în Consiliul Suprem pentru Cultură din Republica Cuba

Sîmbătă a părăsit Capitala delegaţia culturală cubană condusă de scriitorul Alejo Carpentier, membru în Consiliul Suprem pentru Cultură din Republica Cuba, care a semnat programul de colaborare în domeniul educaţiei, ştiinţei şi culturii între R. P. Romînă şi Republica Cuba pe anii 1961—1962.

La plecare, pe aeroport, delegaţia a fost condusă de V. Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Al. Buican, vicepreşedinte al I.R.R.C.S., Mircea Maliţa, directorul Direcţiei culturale din Ministerul Afacerilor Externe, funcţionari superiori din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Ministerul Afacerilor Externe.

Înainte de plecare, conducătorul delegaţiei culturale cubane, Alejo Carpentier, a făcut o declaraţie unor reprezentanţi ai presei.

Referindu-se la programul de colaborare în domeniul educaţiei, ştiinţei şi culturii dintre R. P. Romînă şi Republica Cuba, Alejo Carpentier a spus: *Acest program are o importanţă deosebită. Prin vasta tematică pe care o abordează el constituie o bază pentru stabilirea unor schimburi în sectoarele educaţiei, tehnicii, pedagogiei, artelor plastice, dansului, muzicii, al publicaţiilor şi cărţilor, şi, în general, în domeniul manifestărilor artistico-culturale care pot duce la o cunoaştere mai deplină între popoarele noastre, legate prin comunitatea de idealuri pe plan politic şi prin afinitate de limbă. Am discutat cu cîţiva din studenţii cubani veniţi în ţara dv. şi i-am găsit nespus de satisfăcuţi pentru că au ajuns atît de rapid să-şi însuşească limba romînă care, din nefericire, pînă acum nu a fost predată în mod sistematic în Cuba. Cînd cei 20 de bursieri, fără a mai menţiona alte grupuri care le vor urma, se vor înapoia în Cuba ei vor deveni factori vii de difuzare a limbii şi culturii romîne.*

În intervalul relativ scurt pe care l-am petrecut în frumoasa dv. ţară, am putut intra în relaţii nu numai cu personalităţi oficiale, care ne-au făcut o caldă primire, dar am avut întîlniri foarte rodnice şi cu membri ai uniunilor de creaţie şi cu alte personalităţi din viaţa culturală. Am stabilit schimburi imediate de partituri, de colective teatrale, de cărţi. În lunile următoare în Cuba va începe editarea unor opere de scriitori romîni clasici şi contemporani, lucrări de literatură politică şi ştiinţifică, în timp ce în Romînia vor apare lucrările celor mai reprezentativi scriitori şi gînditori cubani.

În calitate de colaborator al unuia dintre cele mai importante ziare cubane — a spus oaspetele — *intenţionez să public cîteva articole despre impresiile mele, despre contactele pe care le-am avut aici. Am făcut şi o excursie la Braşov şi Sinaia şi am rămas impresionat de frumuseţea peisajului, de ansamblarea construcţiilor, caracterul foarte original şi autentic al arhitecturii dv. Dar în mod deosebit m-a impresionat vizita la uzinele de tractoare din Braşov, munca desfăşurată aici, viaţa pe care o duc muncitorii acestei uzine, dispunînd de club, bibliotecă, sală de teatru, acele elemente care contribuie ca socialismul să facă din om o fiinţă plină de entuziasm şi dragoste pentru munca sa.*

Voi încheia spunînd că am simţit o emoţie foarte personală şi foarte cubană întîlnind pe una din aleile înflorite ale uzinei un şir de tractoare gata montate cu destinaţia Cuba. Ştiam de marele ajutor pe care Romînia ni-l dă în domeniul tehnicii petroliere; văzusem tractoarele trimise recent, iar aceste noi tractoare, care plecau spre insula noastră, arătau încă o dată importantul ajutor tehnic oferit de ţara dv. Am văzut cu emoţie în magazinele bucureştene produse cubane. Aşa dar ne-am simţit ca acasă şi am putut vedea în poporul dv. un prieten, frate mai mare.

„M-a impresionat pregătirea temeinică a studenţilor"

Bintang Dharmasetia, preşedintele Asociaţiei de prietenie Indonezia-Romînia, despre vizita făcută în ţara noastră

Sîmbătă a părăsit Capitala Bintang Dharmasetia, preşedinte al Asociaţiei de prietenie Indonezia-Romînia care ne-a vizitat ţara.

La plecare pe aeroportul Otopeni el a fost condus de Al. Buican, vicepreşedinte al I.R.R.C.S.

Înaintea plecării oaspetele a făcut declaraţii presei.

Despre impresiile mele în legătură cu vizita în Romînia aş dori să spun pe scurt că, cu cît am vizitat mai mult aici, cu atît aş dori să mai văd. În cursul vizitei am stat de vorbă cu oameni diferiţi: din fabrici, din institute, din şcoli. Impresiile mele se referă în primul rînd la învăţămînt, deoarece am avut prilejul să vizitez şcoli profesionale, de maiştri, o serie de institute, am avut convorbiri cu cadre didactice. M-a impresionat pregătirea temeinică a studenţilor şi simţul de răspundere al profesorilor. Mi-am dat seama, de asemenea, că sistemul adoptat în şcolile dv., strînsa legătură dintre şcoală şi munca în producţie, este foarte eficace. Am vizitat şi cîteva institute de cercetări din domeniul industriei şi nu mă mir că astăzi uzinele dv. produc maşini atît de bune. Romînia, care în trecut importa maşini, acum le construieşte şi le îmbunătăţeşte încontinuu şi datorită faptului că are asemenea institute.

Un alt lucru pe care l-am reţinut este grija pentru muncitori. Aceştia au la dispoziţie locuinţe frumoase, policlinici, biblioteci, săli de sporturi pe care am avut ocazia să le vizitez şi să le admir. Guvernul dv. a creat condiţiile necesare pentru recreerea oamenilor; există în acest scop opere, teatre, stadioane, case de odihnă, deschise muncitorilor a căror dragoste pentru cultură am întîlnit-o pretutindeni.

În continuare, Bintang Dharmasetia a vorbit despre activitatea Asociaţiei de prietenie Indonezia-Romînia. El a arătat că în Indonezia sub auspiciile asociaţiei au fost ţinute conferinţe despre Romînia, a fost organizată o expoziţie de artizanat, au fost prezentate filme. *Cînd mă voi întoarce acasă,* — a declarat în încheiere oaspetele — *voi ţine o serie de conferinţe în diferite regiuni ale Indoneziei, împărtăşind experienţa mea din vizita în Romînia. Voi vorbi despre frumuseţea acestei ţări, despre amabilitatea şi sinceritatea poporului romîn.*

(Agerpres)

SPORT

Echipa de rugbi a R. P. R. a cîştigat „Cupa Păcii"

PRAGA. — Echipa de rugbi a R. P. Romîne a cîştigat competiţia internaţională „Cupa Păcii" învingînd sîmbătă la Praga cu scorul de 19-12 (6-6) echipa R. S. Cehoslovace. Meciul s-a desfăşurat pe ploaie şi a fost urmărit de peste 20.000 de spectatori. După o repriză egală rugbiştii romîni şi-au impus superioritatea, reuşind numeroase încercări şi transformări datorită jocului foarte eficace prestat de Sava şi Penciu, autorii celor 19 puncte.

Ştiri

● Turneul final al campionatului republican masculin de handbal redus a continuat în parcul Dinamo cu desfăşurarea a două meciuri care s-au încheiat cu următoarele rezultate: Dinamo Bucureşti—Tehnometal Timişoara 22-9 (13-4); Ştiinţa Timişoara—Rapid Bucureşti 25-21 (13-9).

● Iolanda Balaş a realizat sîmbătă pe stadionul Tineretului o excelentă performanţă sărind la înălţime 1,866 m. (recordul mondial al probei deţinut de ea este de 1,87 m).

● Prima etapă a cursei cicliste internaţionale organizată de ziarul „L'Humanité" s-a desfăşurat sîmbătă pe ruta Paris-Rouen (150 km) şi a fost cîştigată de alergătorul sovietic Mihail Kurbatov în 4 h 11'07". Dintre cicliştii romîni primul a sosit Ion Braharu, pe locul 14, la 1'42" faţă de învingător.

● În ziua a doua a concursului internaţional de atletism de la Sofia reprezentanta R. P. Romîne, Ana Roth, a stabilit un nou record al ţării la aruncarea greutăţii cu rezultatul de 15,82 m (vechiul record era de 15,66 m şi aparţinea aceleiaşi sportive).

● Proba de spadă din cadrul campionatelor internaţionale de scrimă ale R. P. Romîne a fost cîştigată de trăgătorul romîn Constantin Stelian, care a realizat 6 victorii.

● Sîmbătă seara s-a desfăşurat în sala Charlety din Paris, meciul retur de volei dintre echipele Rapid Bucureşti şi Stade Francais, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni". Voleibaliştii romîni au obţinut victoria cu scorul de 3—0 (12, 8, 11) şi s-au calificat astfel pentru semifinale.

● Meciurile de fotbal Dinamo Bucureşti—New York Americans şi Bangu—Besiktas ce urmau să se dispute sîmbătă în cadrul turneului internaţional de la New York, au fost amînate din cauza ploii torenţiale, care a făcut impracticabil terenul de joc al stadionului Polo Grounds. Cele două întîlniri vor avea loc astăzi.

● Numai trei partide din opt s-au terminat în primul tur al meciului de şah dintre echipele R. P. Romîne şi R.S.S. Gruzine. Scorul este egal: $1^1/_2$—$1^1/_2$ puncte.

Au crescut împreună...

(Urmare din pag. 1-a)

căsătorită cu un muncitor de la „Colorom".

— Ehe... pe vremea mea tinerii n-aveau atîtea înlesniri — zice Moş Mihăilă. Un'te duci, un'te-ntorci, şcoală, cămine pentru burlaci, club cu bibliotecă, cinematograf şi, mă rog dans, policlinică la care fugi şi cînd te zgîrii oleacă, ca să nu mai vorbesc de cele cinci blocuri cu 18 case fiecare, ridicate anul trecut. Păi are cum să fie feciorul meu şi alţii ca el, şi fruntaş şi inovator...

Vorba lui Moş Mihăilă, molcomă tremură uşor, încercînd să ascundă o uşoară mîndrie.

— Poate nu ştii dumneata, îşi urmează moşul gîndul, că morişca de altădată, care se-nvîrtea pentru afacerile patronului, trimite azi produse în întreaga ţară. Şi tot ne mai mărim, tot mai creştem. Anul ăsta intră în producţie alte secţii. Moşul, familiarizat cu denumirile chimice, le foloseşte fără greutate, curent. Povesteşte despre coloranţi fosgenaţi, metalizaţi, despre produsele care vor colora fibrele sintetice şi masele plastice cu aceeaşi uşurinţă cu care-mi spune: Nu mai este ca pe vremea noastră. Priceperea ca şi întreaga viaţă a lui Moş Mihăilă, s-a dezvoltat asemenea uzinei, tumultos, ca eliberată din zăgazuri.

Cu toată cinstirea ce i se dă, moşul a rămas însă, un om modest.

— Eu nu sînt decît o rotiţă în maşinăria uzinei, o rotiţă mică...

Are dreptate Moş Mihăilă. Este o rotiţă. Dar o rotiţă, aidoma multor mii de asemenea rotiţe, fără de care maşinile nu pot merge.

A. MARINESCU

I. S. E. M

Serviciul transporturi, Bucureşti strada Caransebeş Nr. 1, raionul Griviţa Roşie

ANGAJEAZĂ

conducători auto pentru şantierele din ţară, cu păstrarea domiciliului.

Telegrama C. C. S. adresată celui de al 33-lea Congres al C. G. M. din Franţa

Într-o telegramă adresată celui de-al 33-lea Congres al Confederaţiei Generale a Muncii, din Franţa, Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. transmite clasei muncitoare franceze, tuturor oamenilor muncii din Franţa un fierbinte salut frăţesc.

Sindicatele, clasa muncitoare din ţara noastră, legaţi printr-o veche prietenie de eroicul proletariat francez, — se spune în telegramă, — vă încredinţează şi cu acest prilej de sentimentele de simpatie şi profundă solidaritate cu lupta voastră hotărîtă pentru o viaţă mai bună, democraţie, pace şi progres social.

În continuare în telegramă se arată: Regretăm mult că din motive independente de voinţa noastră delegaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Romînă nu poate participa la lucrările Congresului vostru. Vă asigurăm, dragi tovarăşi, că aveţi în sindicatele şi oamenii muncii din ţara noastră prieteni credincioşi care sînt şi vor fi întotdeauna alături de lupta voastră dreaptă. Vă urăm din toată inima succes deplin în desfăşurarea lucrărilor Congresului, în lupta voastră pentru făurirea unităţii clasei muncitoare şi a tuturor forţelor democratice, pentru o viaţă mai bună, pentru democraţie şi progres, pentru triumful cauzei păcii şi a prieteniei între popoare.

INFORMAŢII

În zilele de 26 şi 27 mai s-au desfăşurat la Constanţa lucrările unei consfătuiri interregionale cu tema: „Probleme de igienă în sectorul agricol socialist". Consfătuirea a fost organizată de Societatea de ştiinţe medicale a R.P.R., secţia de igienă în colaborare cu Filiala regională Dobrogea a Societăţii de ştiinţe medicale şi cu Sanepidul regional.

★

Pentru o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii din oraşul Galaţi, numărul noilor unităţi comerciale deschise anul acesta întrece cu 21 pe cele din anul trecut. Magazinelor alimentare existente în trecut li s-au mai adăugat încă trei. De asemenea au fost deschise un nou magazin de copii şi o unitate Romarta şi a fost reprofilat un magazin care în prezent desface numai încălţăminte de copii. La cererea cetăţenilor, o serie de magazine au fost prevăzute şi cu orar duminical.

ŞTIRI EXTERNE

Încheierea sesiunii Institutului de la Dubna

MOSCOVA 27 (Agerpres) — TASS transmite: La Dubna, lîngă Moscova, şi-a încheiat lucrările cea de-a 10-a sesiune ordinară a Consiliului ştiinţific al Institutului unificat de cercetări nucleare. La lucrările sesiunii au luat parte eminenţi fizicieni din statele socialiste membre ale institutului.

Consiliul ştiinţific a adoptat un plan de colaborare internaţională în efectuarea unei serii de cercetări asupra problemelor de actualitate din domeniul fizicii nucleare. Planul prevede efectuarea în comun a unor lucrări importante de către institute ştiinţifice din Uniunea Sovietică, din ţările membre ale institutului şi de către laboratoarele acestuia.

Conferinţa internaţională de la Praga cu privire la securitatea Europei şi-a terminat lucrările

PRAGA 27 (Agerpres). — Ieri a avut loc la Praga şedinţa de închidere a Conferinţei ştiinţifice internaţionale consacrată problemelor securităţii europene şi primejdiei militarismului vest-german. Participanţii la conferinţă au dat publicităţii un comunicat.

După ce se subliniază intensificarea primejdiei pe care militarismul vest-german o prezintă pentru cauza păcii şi securităţii popoarelor din Europa şi răspunderea care revine cercurilor imperialiste din S.U.A. pentru această evoluţie a situaţiei, în comunicat se spune: **În noile condiţii care caracterizează creşterea raportului de forţe în favoarea socialismului şi a păcii, s-au ivit posibilităţi favorabile pentru asigurarea securităţii europene.** În conformitate cu aceasta, conferinţa a dezbătut problemele coexistenţei paşnice aplicabile la condiţiile concrete europene şi a interdependenţei programului dezarmării generale şi totale prezentat de Uniunea Sovietică şi perspectivele securităţii europene. Conferinţa a scos în evidenţă necesitatea urgentă a încheierii tratatului de pace cu cele două state germane ca o condiţie importantă pentru lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial şi prin aceasta a focarului de război din Europa, precum şi pentru rezolvarea problemei Berlinului occidental.

Lucrările conferinţei au arătat în mod convingător că năzuinţa de a asigura pacea în Europa constituie una din principalele manifestări ale politicii consecvente de pace a tuturor ţărilor socialiste. Unitatea şi coeziunea lagărului socialist, puterea lui reprezintă o apărare de nădejde a intereselor, drepturilor şi securităţii tuturor popoarelor europene.

Un tîrg ruşinos

LONDRA 27 (Agerpres). — În urma tratativelor dintre miniştrii de Război ai Angliei şi Germaniei occidentale, anunţă agenţia ASSOCIATED PRESS, R.F.G. „a acceptat" oferta engleză de a acorda unităţilor de tancuri ale Bundeswehrului baze de instrucţie în Wales-ul de sud. Anglia a fost nevoită să facă această ofertă pentru că Germania occidentală a acceptat să cumpere armament englez în valoare de aproximativ 20 milioane lire sterline.

Ziarele vest-germane anunţă că primele unităţi ale Bundeswehrului vor sosi în Anglia la începutul toamnei. Ele publică această ştire sub titlurile „Bundeswehrul se îndreaptă spre Marea Britanie", „Tanchiştii germani se antrenează în Anglia". Publicînd aceste informaţii, ziarul englez „DAILY WORKER" scrie: „Este adevărat oare că Anglia a decăzut atît de mult? Este adevărat oare că sîntem gata să vindem pentru 20 milioane de lire sterline memoria celor 400.000 de englezi care au căzut în războiul din 1939—1945? Pentru fiecare englez căzut în luptă ar reveni circa 50 de lire. După 16 ani de la victorie ni se spune să ne bucurăm împreună cu neguţătorii de moarte pentru profiturile pe care aceştia le vor încasa în urma vînzării de armament către urmaşii lui Hitler. Ce ruşine!"

Schimb de păreri între reprezentanţii vieţii publice din U.R.S.S. şi S.U.A.

IALTA 27 (Agerpres). — TASS transmite: La Nijneaia Oreanda continuă schimbul de păreri între reprezentanţii vieţii publice din S.U.A. şi Uniunea Sovietică. Întrucît el are loc cu uşile închise, deocamdată s-a aflat doar că cele două părţi sînt pe deplin satisfăcute de desfăşurarea discuţiei. Reprezentanţii celor două părţi îşi exprimă speranţa că eforturile lor vor contribui la stabilirea unei atmosfere prielnice rezolvării problemelor internaţionale de cea mai mare importanţă.

Norman Cousins, unul din conducătorii grupului american, a declarat corespondentului agenţiei TASS: Sper **că preşedintele Kennedy va duce cu sine la Viena speranţele poporului american în posibilitatea realizării unei anumite înţelegeri în problemele de importanţă vitală pentru pacea generală şi, în special, în problemele relaţiilor sovieto-americane. Ne dăm seama de complexitatea uriaşă a problemelor ce trebuie examinate. Cu toate acestea nădăjduim că preşedintele şi premierul ministru vor putea, cel puţin, aborda crearea unui mecanism cu ajutorul căruia să poată fi obţinute rezultate substanţiale.**

Scriitorul **Alexandr Korneiciuk**, şeful grupului sovietic de reprezentanţi ai vieţii publice, a spus: **Urez din toată inima ca prima întrevedere între şeful guvernului nostru şi preşedintele S.U.A. să iniţieze o schimbare a climatului din relaţiile între S.U.A. şi U.R.S.S., aşa cum o doresc toţi cei cărora le sînt scumpe pacea şi prietenia veşnică între popoarele globului pămîntesc.**

Vizita preşedintelui Sukarno în R. S. Cehoslovacă

PRAGA 27 (Agerpres). — La 26 mai, preşedintele Indoneziei, Sukarno, a făcut o vizită la Hradul din Praga preşedintelui Republicii Socialiste Cehoslovace, A. Novotny. După cum anunţă agenţia CETEKA, oamenii de stat ai celor două ţări au discutat probleme privind legăturile reciproce dintre cele două ţări, precum şi probleme internaţionale actuale.

Convorbiri între delegaţiile C. C. al P.C.U.S. şi P.C. din Indonezia

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 mai la C.C. al P.C.U.S. a fost primită delegaţia Partidului Comunist din Indonezia. La convorbirea reprezentanţilor celor două partide frăţeşti au participat: din partea P.C.U.S., Nikita Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., Mihail Suslov, Otto Kuusinen, Nuritdin Muhitdinov, membri ai Prezidiului şi secretari ai C.C. al P.C.U.S., Boris Ponomariov, membru al C.C. al P.C.U.S. Din partea Partidului Comunist din Indonezia la convorbire au participat D.N. Aidit, preşedintele C.C. al P.C. din Indonezia, Sakirman, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Indonezia, şi Vikana, membru al C.C. al P.C. din Indonezia.

În cursul convorbirii care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, în spiritul prieteniei sincere şi al încrederii reciproce, conducătorii celor două partide frăţeşti au avut un schimb de păreri în unele probleme ale situaţiei internaţionale actuale şi ale mişcării muncitoreşti şi au discutat, de asemenea, alte probleme actuale care îi interesează. În toate problemele discutate s-a constatat o deplină unitate de vederi.

DESCOMPUNEREA APARATULUI ADMINISTRATIV ŞI A ARMATEI SUD-VIETNAMEZE

PARIS 27 (Agerpres). — Referindu-se la situaţia din Vietnamul de sud, săptămînalul francez „LA TRIBUNE DES NATIONS" subliniază că datorită intensificării mişcării revoluţionare din această ţară „Aparatul administrativ şi armata se descompun într-un mod alarmant", iar această descompunere se accentuează pe zi ce trece. După cum scrie ziarul, în unele provincii nici nu mai există consilii comunale. Ca exemplu ziarul citează provincia Ben Tre, unde aproape 90 la sută din sate nu mai au consilii comunale. În cursul ultimelor şase luni ale anului 1960, **„Peste 40 de posturi militare răspîndite în provincia Ben Tre au fost nevoite să se replieze sub presiunea populară. Nici chiar în capitală soldaţii şi agenţii de poliţie nu mai îndrăznesc să se aventureze în afara oraşului mai departe de 200 metri".**

„Ajutorul" american serveşte monopolurilor

WASHINGTON 27 (Agerpres). — La 26 mai preşedintele S.U.A., Kennedy, a adresat Congresului o scrisoare prin care propune să se majoreze considerabil cheltuielile pentru „ajutorul" militar, economic şi tehnic american, acordat altor ţări, şi să se schimbe radical regulamentul de acordare a acestuia.

Se propune ca răspunderea pentru înfăptuirea programelor de ajutor militar acordat altor ţări să fie atribuită Ministerului de Război al S.U.A.

Preşedintele cere să se înfiinţeze un organ unic — Agenţia de dezvoltare internaţională — care să se ocupe de acordarea întregului ajutor american ţărilor străine. Noua agenţie va fi de fapt un serviciu al Departamentului de Stat, serviciu care va fi condus de un secretar de stat adjunct.

În document se spune în continuare că acordarea ajutorului american serveşte scopurilor politicii externe a S.U.A., din care cauză răspunderea generală pentru acordarea acestui ajutor trebuie să revină preşedintelui sau altor oficialităţi care poartă răspunderea directă pentru conducerea politicii externe a S.U.A.

Un alt aspect al noului program al lui Kennedy este atragerea companiilor americane la investiţii de capital în regiunile slab dezvoltate. Proiectul de lege prevede un sistem de garanţii al guvernului S.U.A. pentru investiţiile particulare, care urmăreşte să apere firmele americane, în cazuri de expropriere, revoluţie, neconvertibilitatea monedelor etc.

SCURTE ŞTIRI

ZIUA DE LUPTĂ A DIJMAŞILOR ITALIENI

ROMA. — Agerpres: „Nici un ban şi nici un bob de grîu moşierilor pînă cînd nu va fi lichidat sistemul feudal al dijmăriei!", „Pămîntul trebuie să aparţină celor ce-l muncesc!", sub aceste lozinci s-a desfăşurat vineri în întreaga Italie Ziua de luptă a dijmaşilor pentru reforma agrară. La manifestaţiile care au avut loc cu acest prilej au participat aproape 1.500.000 de dijmaşi şi membri ai familiilor lor. Ziua de luptă s-a încheiat cu un mare miting la Bologna unde, în ciuda piedicilor puse de autorităţile poliţieneşti, peste 10.000 de dijmaşi au manifestat pentru lichidarea proprietăţii funciare moşiereşti şi pentru improprietărirea ţăranilor.

SCOPUL VIZITEI LUI BUTLER ÎN SPANIA

LONDRA. — Agerpres: Ministrul Afacerilor Interne al Angliei, Butler, face o vizită în Spania. Ziarele occidentale subliniază că scopul acestei vizite este pregătirea terenului în vederea sprijinirii de către Anglia a intrării Spaniei franchiste în NATO. Criticînd declaraţiile făcute de ministrul Afacerilor Interne al Angliei în timpul vizitei sale, Comitetul pentru apărarea democraţilor spanioli din Londra a dat publicităţii o declaraţie în care condamnă sprijinul acordat de Butler regimului franchist. Declaraţia menţionează că în timp ce Franco refuză să acorde cele mai elementare drepturi poporului spaniol şi continuă politica sa de persecutare a opoziţiei, reprezentanţii guvernului englez îi acordă lui Franco tot sprijinul considerîndu-l ca un „factor principal pentru Occident". Comitetul pentru apărarea democraţilor spanioli îşi exprimă totodată regretul în legătură cu faptul că la scurt timp după vizita ministrului de Interne al Angliei va pleca în Spania şi ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Home.

MANIFESTUL P. C. DIN PORTUGALIA

LONDRA. — Ziarul „Daily Worker" relatează că P.C. din Portugalia, aflat în ilegalitate, a tipărit şi a difuzat un manifest în Portugalia, prin care îndeamnă pe soldaţii, marinarii şi piloţii trimişi în coloniile portugheze să refuze să plece acolo pentru a participa la reprimarea mişcării de eliberare naţională. „Angolezii luptă împotriva aceluiaşi duşman care asupreşte şi poporul portughez", se spune în manifest. Partidul comunist cheamă poporul portughez să lupte împotriva represiunilor coloniale din Angola şi să se unească pentru răsturnarea regimului fascist al lui Salazar.

ADOPTAREA NOII CONSTITUŢII A TURCIEI

ANKARA. — TASS: La 27 mai, la o şedinţă comună a Adunării Constituante şi a Comitetului unităţii naţionale, a fost adoptată într-un cadru festiv noua constituţie a Turciei. Constituţia va fi supusă unui referendum care urmează să aibă loc în iunie a.c., şi va intra în vigoare după aprobarea ei de către popor.

HOTĂRÎREA GRUPULUI ŢĂRILOR AFRO-ASIATICE DE LA O.N.U.

NEW YORK 27 (Agerpres). — Agenţia UNITED PRESS INTERNATIONAL anunţă că grupul ţărilor afro-asiatice de la O.N.U. a hotărît să ceară convocarea unei sesiuni extraordinare a Consiliului de Securitate care să examineze evenimentele din Angola.

„Mergi înainte popor renăscut"

Corespondenţă telefonică din Sofia

„Mergi înainte popor renăscut", aşa începe cîntecul iubit de poporul bulgar, cîntec ce cinsteşte strădaniile fraţilor Kirill şi Metodiu, care în secolul IX au creat alfabetul slav. Acest cîntec a răsunat pretutindeni la 24 mai — cînd poporul bulgar a sărbătorit tradiţionala Zi a învăţămîntului, a culturii şi a scrierii slavone. În anii puterii populare, ai construirii socialismului, această sărbătoare a devenit un prilej fericit pentru a trece în revistă realizările pe care poporul le-a obţinut pe drumul revoluţiei culturale. Realizările obţinute pe acest drum în toate domeniile culturii — artă, literatură, ştiinţă, învăţămînt — constituie mîndria legitimă a poporului.

Este deajuns să amintim că numărul teatrelor dramatice de stat a crescut de la 13 în anul 1939 la 37, al teatrelor de operă a crescut de cinci ori, al orchestrelor simfonice de 12 ori, al cinematografelor de la 155 la 1400, pentru a înţelege avîntul cu adevărat impetuos cu care se dezvoltă cultura bulgară.

Important este nu numai faptul că a crescut numărul ziarelor şi al revistelor, tirajul cărţilor editate. Important este totodată faptul că operele de artă şi literatură sînt la un nivel mai ridicat şi că ele ajung în mîinile acelora pentru care sînt create.

Unul dintre semnele cele mai elocvente ale avîntului culturii în rîndurile maselor populare o constituie activitatea artistică de amatori. **În prezent în întreaga ţară există 14.000 de echipe artistice dintre care 5500 sînt echipe de muzică (coruri, orchestre, ansambluri muzicale), 57 formaţii de operă şi operetă ale artiştilor amatori, aproape 4600 echipe de teatru, 2240 echipe de dansuri, un număr mare de cercuri de artă plastică, peste 40 de cercuri de balet şi sute de şcoli de muzică pentru copii, nenumărate formaţii artistice de estradă etc.**

Manifestaţiile care s-au desfăşurat anul acesta în ziua sărbătorii culturii noastre au fost mai minunate ca oricînd. Casele erau împodobite cu steaguri şi flori, mulţimea nesfîrşită a oamenilor muncii ce străbăteau străzile Sofiei îndreptîndu-se spre Piaţa 9 Septembrie scanda lozinci prin care exprima recunoştinţă faţă de Partidul Comunist Bulgar, Comitetul său Central, guvernul ţării pentru că a deschis întregului popor porţile culturii şi ştiinţei.

Sărbătoarea de anul acesta a avut o deosebită strălucire prin prezenţa în mijlocul populaţiei din Sofia a primului cosmonaut din lume, Iuri Alexeevici Gagarin.

Poporul bulgar l-a aplaudat cu căldură, înconjurîndu-l cu multă dragoste. Copiii i-au oferit flori, numeroşi oameni ai muncii i-au oferit daruri, din toate colţurile ţării pe adresa lui au sosit nenumărate scrisori. La adunarea festivă a oamenilor muncii din capitala Bulgariei, i s-a conferit titlul de Erou al Muncii Socialiste al R. P. Bulgaria şi ordinul Gheorghi Dimitrov. Totodată el a fost ales cetăţean de onoare al oraşului Sofia. Astăzi Iuri Gagarin a părăsit Bulgaria.

Sărbătoarea culturii bulgare din acest an a marcat o nouă treaptă a înfloririi culturale a ţării noastre, dovedind că poporul este cel care creează şi se bucură pe deplin de valorile culturale.

Amintirea zilei de 24 mai 1961 va rămîne vie în sufletul poporului nostru, hotărît să obţină noi succese pe drumul înfloririi culturii socialiste.

A. ANDREEVSKI

27 Mai 1961

Echipa de dansuri populare a studenţilor din Sofia.

N. S. Hruşciov a plecat spre Viena

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 mai Nikita Hruşciov a plecat la Viena, unde se va întîlni cu John Kennedy la 3 şi 4 iunie.

În drum spre Viena N. S. Hruşciov intenţionează să se oprească în Ucraina, precum şi în Cehoslovacia, unde a fost invitat de guvernul acestei ţări.

La gara Kiev, conducători ai Partidului Comunist şi ai guvernului sovietic au venit să-l conducă pe N. S. Hruşciov şi pe soţia sa.

Mii de moscoviţi s-au adunat în piaţa din faţa gării. Ei au salutat cu căldură pe N. S. Hruşciov, urîndu-i drum bun.

Pe peronul gării se aflau membri ai corpului diplomatic.

La ora 20 (ora Moscovei) trenul special a părăsit peronul gării Kiev. Împreună cu Nikita Hruşciov au plecat la Viena Andrei Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Mihail Menşikov, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., Anatoli Dobrinin, membru al Colegiului Ministerului Afacerilor Externe, şi alte persoane oficiale.

Programul oficial al întîlnirilor de la Viena

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a fost dat publicităţii programul oficial al întîlnirilor de la Viena dintre Nikita Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi John Kennedy, preşedintele S.U.A.

Prima întîlnire dintre Nikita Hruşciov şi John Kennedy va avea loc simbătă 3 iunie, ora 12,45, în clădirea ambasadei S.U.A.

La 13,30 John Kennedy va oferi un dejun în cinstea lui Nikita Hruşciov la ambasada S.U.A. La ora 15 întîlnirea dintre Hruşciov şi Kennedy va continua la ambasada americană. Ea va lua sfîrşit la ora 18.

În aceeaşi zi Adolf Scharf, preşedintele Austriei, va oferi un dineu în cinstea lui Hruşciov şi Kennedy.

Duminică 4 iunie, ora 10,15, Nikita Hruşciov se va întîlni cu John Kennedy la ambasada U.R.S.S.

La ora 13 Hruşciov va oferi un dejun în cinstea lui Kennedy la ambasada sovietică, după care va urma întîlnirea finală.

La ora 15,15 este prevăzută plecarea lui Kennedy de la ambasada U.R.S.S.

Comentariile presei austriece

VIENA 27 (Agerpres). — TASS transmite: La Ambasada U.R.S.S. din Viena continuă să sosească scrisori în care austriecii îşi exprimă speranţa că apropiata întîlnire dintre N. S. Hruşciov şi J. Kennedy va duce la îmbunătăţirea relaţiilor dintre S.U.A. şi Uniunea Sovietică şi la întărirea păcii în întreaga lume.

Presa austriacă continuă să acorde o mare atenţie apropiatei întîlniri. Peste o săptămînă, scrie ziarul „KURIER", preşedintele S.U.A., J. F. Kennedy, şi preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, se vor întîlni la Viena în vederea unui schimb neoficial de păreri asupra problemelor mondiale. Această întîlnire nu va fi o conferinţă la nivel înalt în toată accepţiunea acestui cuvînt. *Totuşi, există temeiuri să se aştepte ca rezultatele ei să exercite o influenţă hotărîtoare asupra desfăşurării evenimentelor mondiale. Dacă participanţii la întîlnire vor găsi punctele asupra cărora este posibilă o înţelegere, se va putea spera că o adevărată conferinţă la nivel înalt, la care vor lua parte şi conducători ai altor state interesate, va putea duce la o destindere reală a încordării şi la asigurarea păcii...*

Mîine începe procesul lui Challe şi Zeller

PARIS 27 (Agerpres). — După cum anunţă presa franceză, Curtea de casaţie a Franţei a publicat un comunicat în care se anunţă că procesul conducătorilor puciului fascist din Alger, foştii generali Challe şi Zeller va începe luni 29 mai. Procesul, care va fi judecat de un complet special al Tribunalului militar, îşi va ţine şedinţele în localul Curţii de Apel din Paris, unde au fost judecaţi trădătorii Petain şi Laval. Procesul celorlalţi doi conducători ai puciului, foştii generali Salan şi Jouhaud, care au dispărut, va avea loc ulterior.

Conferinţa pentru reglementarea problemei laoţiene

Manevre obstrucţioniste ale delegaţiei americane

GENEVA 27. — Trimisul special Agerpres, I. PUŢINELU, transmite: În timp ce lucrările conferinţei de la Geneva pentru reglementarea problemei laoţiene sînt întrerupte de cîteva zile, delegaţia S.U.A. pune la cale noi manevre obstrucţioniste. La 27 mai delegaţia americană, substituindu-se Comisiei internaţionale de Control din Laos, a difuzat la Casa presei un document care conţine o lungă listă de pretinse violări ale încetării focului de către forţele Patet Lao. Aceste informaţii provin, după cum se arată la Geneva, din partea militarilor americani din Laos. Ele nu au fost semnalate de Comisia internaţională de supraveghere şi control care este însărcinată să supravegheze respectarea încetării focului. Se ştie că, dacă au avut loc încălcări ale încetării focului, ele au fost comise de forţele rebele şi au avut drept scop să sprijine eforturile americane de a sabota conferinţa în problema laoţiană.

Prin acest document delegaţia americană încearcă să pună la îndoială conştiinciozitatea Comisiei internaţionale de control şi să împună participanţilor la conferinţă ideia necesităţii modificării componenţei şi a funcţiilor comisiei, astfel încît aceasta să devină un instrument de imixtiune în treburile regatului.

Din păcate în aceste eforturi puterile occidentale încearcă să-i implice şi pe cei doi copreşedinţi ai conferinţei. Nu întîmplător în ultimul timp presa americană şi ziarele din alte ţări occidentale au publicat informaţii în care se subliniază că copreşedinţii nu ar fi ajuns la un acord cu privire la răspunsul ce urma să fie dat raportului comisiei. E adevărat că după cum s-a aflat preşedintele englez al conferinţei, în timpul analizării raportului a pus problema trimiterii de indicaţii comisiei care de fapt ar fi însemnat o imixtiune în treburile interne ale Laosului. Fireşte că preşedintele sovietic nu a putut să fie de acord cu aceasta. Punerea acestei probleme de către reprezentantul Angliei a fost cu atît mai artificială cu cît comisia are în prezent toate condiţiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i stau în faţă.

S. U. A. sprijină faţiş regimul militaro-fascist din Coreea de sud

SEUL 27 (Agerpres). — Marshall Green, însărcinatul cu afaceri al S.U.A. în Coreea de sud, a remis generalului în retragere Hong Ir Kim, noul ministru al Afacerilor Externe al Coreei de sud, o notă de răspuns la mesajul adresat preşedintelui S.U.A., Kennedy, de către generalul Tian Do Hen, liderul juntei militare, care a acaparat puterea în ţară.

După cum transmite corespondentul din Seul al agenţiei FRANCE PRESSE, Hong Ir Kim a declarat corespondenţilor de presă că interpretează nota de răspuns la mesajul lui Tian Do Hen către Kennedy drept *„o promisiune fără echivoc a Statelor Unite de a acorda un ajutor multilateral şi eficient noului guvern al Coreei de sud"*. El a declarat de asemenea că comunicatul comun semnat la 26 mai de către Magruder, comandantul forţelor armate ale O.N.U., şi guvernul militar al Coreei de sud, constituie încă o *„manifestare a sprijinului acordat de Statele Unite" noului regim din Coreea de sud.*

El a declarat de asemenea că se duc tratative cu privire la o întîlnire între premierul sud-coreean Tian Do Hen şi preşedintele S.U.A., Kennedy, care ar urma să aibă loc la Washington.

Recordurile stabilite de Iuri Gagarin

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: După ce a examinat toate documentele şi materialele referitoare la zborul lui Iuri Gagarin în spaţiul cosmic, Comisia sportivă de aviaţie a Aeroclubului central „V. P. Cikalov" al U.R.S.S. a omologat ca recorduri unionale absolute: durata de zbor pe bordul navei-satelit „Vostok" — 108 minute, altitudinea maximă de zbor — 327 km şi ridicarea greutăţii maxime 4.725 kg. — greutatea navei cosmice „Vostok" — pe o orbită în jurul Pămîntului. Materialele referitoare la recordurile stabilite de Gagarin vor fi trimise Federaţiei Internaţionale de Aviaţie pentru a fi omologate ca recorduri mondiale absolute.

Actualitatea INTERNAŢIONALĂ

Tratativele de la Evian

EVIAN 27 (Agerpres). — La 27 mai cele două delegaţii la conferinţa franco-algeriană de la Evian s-au întîlnit de două ori — dimineaţă şi după-amiază. După şedinţă a avut loc la Geneva — unde îşi are reşedinţa delegaţia guvernului provizoriu al Republicii Algeria — o conferinţă de presă a purtătorului de cuvînt al delegaţiei aigeriene Renda Malek. Acesta a subliniat că discuţiile în cadrul şedinţelor de sîmbătă au avut ca obiect „problema garanţiilor şi modalităţii aplicării loiale a autodeterminării poporului algerian". **„Autodeterminarea din punctul nostru de vedere — a spus purtătorul de cuvînt al delegaţiei algeriene — trebuie să se aplice pe întreg teritoriul algerian, şi nu numai asupra unei părţi a acestui teritoriu. Pe lîngă aceasta, în perioada de pregătire a autodeterminării nu mai trebuie să domine în Algeria aparatul politico-administrativ francez. În această perioadă şi în perioada referendumului care urmează să hotărască viitorul Algeriei, aparatul politico-administrativ în Algeria nu va trebui să mai fie de resortul exclusiv al Franţei".**

Sîmbătă seara s-a anunţat la Evian că viitoarea şedinţă a conferinţei franco-algeriene va avea loc luni 29 mai.

PENTRU INDEPENDENŢA DEPLINĂ A ALGERIEI!

Declaraţiile lui K. Bellkassem la întîlnirea cu reprezentanţi ai presei din ţările socialiste

GENEVA 27 (Agerpres). — Vineri seara, delegaţia guvernului provizoriu al Republicii Algeria la tratativele franco-algeriene de la Evian-les Bains a primit un grup de reprezentanţi ai presei din ţările socialiste. Krim Bellkassem, şeful delegaţiei algeriene, Ahmed Francis, ministrul finanţelor, Ahmed Boumendjel şi alţi membri ai delegaţiei algeriene au stat de vorbă cu ziariştii.

Delegaţia noastră, a declarat Krim Bellkassem, a venit aici pentru a obţine o rezolvare definitivă a problemei algeriene. **Urmărim obţinerea independenţei depline a Algeriei şi lichidarea dominaţiei coloniale. Este încă prematur să se vorbească despre cele ce se petrec la masa tratativelor.** Nu am făcut decît să începem tratativele şi să facem un schimb de păreri asupra unor probleme. De fapt nu a început încă o adevărată discuţie asupra principalelor probleme ce se află pe ordinea de zi. **Delegaţia algeriană a început tratativele cu hotărîre şi speranţă. În ceea ce ne priveşte,** a subliniat şeful delegaţiei algeriene, **sîntem dispuşi să facem totul pentru ca tratativele să fie încununate de succes. Acest lucru este cu atît mai important cu cît considerăm tratativele ca un mijloc de a pune capăt războiului din Algeria în interesul atît al poporului algerian, cît şi al celui francez.**

Trebuie să spunem însă că primele măsuri ale guvernului francez, pe care le considerăm drept manevre, nu pot contribui la succesul tratativelor. Printr-un act unilateral guvernul francez a dat ordinul de încetare a „operaţiunilor ofensive" în Algeria. El s-a adresat peste capul nostru luptătorilor Frontului de eliberare naţională.

Totuşi, în pofida acestor manevre, a declarat Krim Bellkassem, **vom continua tratativele şi vom depune toate eforturile pentru a se obţine rezultate pozitive.**

Atacuri teroriste ale ultracolonialiştilor

PARIS 27 (Agerpres). — În ultimele zile, elementele ultracolonialiste din Franţa şi Algeria şi-au intensificat acţiunile teroriste. Atacurile teroriste s-au concentrat îndeosebi în oraşul Oran, unde în ultimele zile au avut loc zeci de atentate cu bombe, precum şi numeroase manifestaţii ale elementelor fasciste. Grupuri de fascişti au atacat pe prefectul de poliţie şi pe numeroşi funcţionari publici din Oran. Mai mulţi algerieni au fost răniţi grav. Fasciştii au aruncat cu pietre în magazinele algerienilor.

În noaptea de vineri spre sîmbătă au fost înregistrate mai multe explozii la Alger, Bone şi Mascara.

La Paris, bombele au distrus clădirea unei farmacii.

Intensificarea acţiunilor teroriste este considerată la Paris ca o consecinţă a faptului că pînă în prezent nu au fost luate măsuri hotărîte împotriva elementelor ultracolonialiste care au iniţiat şi dezlănţuit puciul fascist din Algeria.

Scandal şi confuzie la Coquilhatville

LEOPOLDVILLE 27 (Agerpres). — Corespondentul din Leopoldville al agenţiei FRANCE PRESSE transmite: **„Cea de-a cincea săptămînă a conferinţei de la Coquilhatville se sfîrşeşte într-o atmosferă de confuzie. În cursul ultimelor 24 de ore delegaţii s-au ocupat mai mult cu certurile lor personale decît cu dezbaterile.** Astfel, ministrul de Externe Bomboko l-a acuzat pe vicepremierul Bolikango că sabotează conferinţa. Potrivit agenţiei congoleze de ştiri, **cei doi oameni politici au fost pe punctul de a se bate şi preşedintele Kasavubu a fost silit să ridice şedinţa în mijlocul tumultului.**

Care este rezultatul practic al conferinţei marionetelor? Pe lîngă scandalul de la Coquilhatville activitatea marionetelor congoleze a consacrat practic dezmembrarea Congoului în 19 aşa-zise „state independente". Proiectul noii constituţii puse la cale la Coquilhatville prevede lichidarea parlamentului legal al ţării ales de poporul congolez şi înlocuirea lui cu un aşa-zis „congres federal" (ASSOCIATED PRESS).

Pentru „legalizarea" noii constituţii, clica Kasavubu-Mobutu intenţionează să convoace un parlament în iunie la Leopoldville.

După conferinţa de la Coquilhatville reiese în mod limpede că rolul dominant îl deţine clica lui Kasavubu. „Conducătorul" Katangăi, Chombe, continuă să fie ţinut sub stare de arest.

Desen de FRANKLIN din ziarul englez „DAILY MIRROR".

S. U. A.: Dezmăţul rasist continuă

NEW YORK 27 (Agerpres). — Agenţia United Press International anunţă că 25 de „călători ai libertăţii" arestaţi la Jackson, statul Mississippi, pentru încălcarea legilor rasiste din acest stat, au fost condamnaţi la cîte două luni închisoare şi 200 de dolari amendă. Potrivit agenţiei, aceste condamnări vor dezlănţui un nou val de „raiduri ale libertăţii" în statul Mississippi şi în alte state din sud. Conducătorii populaţiei de culoare au anunţat că nici o represiune nu îi va face să renunţe la lupta lor pentru lichidarea discriminării rasiale. Asociaţia naţională pentru propăşirea populaţiei de culoare a cerut studenţilor negri să nu ţină seama de restricţiile rasiste în transporturile publice. Se ştie că deciziile Curţii supreme a S.U.A. interzic în mod clar segregaţia în transporturile publice, dar autorităţile din statele sudice, profitînd de atitudinea pasivă a guvernului federal, sfidează în mod faţiş aceste decizii.

Tot agenţia U.P.I. anunţă că la Atlanta, capitala statului Georgia, dintr-un automobil în plină viteză a fost aruncată o bombă asupra locuinţei unei femei de culoare din cartierul negrilor. Explozia a provocat panică în întreg cartierul şi a produs avarii grave clădirii. Femeia a fost transportată la spital.

Presa americană continuă să-şi exprime îngrijorarea în legătură cu repercusiunile nefavorabile pentru S.U.A. ale dezmăţului rasist din sud.

„Orice stat, orice comunitate, orice funcţionar care aplică legile şi orice cetăţean american din orice parte a Statelor Unite are ceva de învăţat din ruşinoasele şi josnicele violenţe huliganice din statul Alabama", scrie ziaristul american Roscoe Drummond, într-un articol publicat în ziarul „NEW YORK HERALD TRIBUNE". „Liderii statului Alabama, arată autorul, nu au procedat în mod înţelept; nu au servit nici interesele lor şi nici pe cele ale naţiunii, „Călătorii libertăţii" nu au violat nici o lege, ci pur şi simplu şi-au exercitat un drept prevăzut de constituţie". **Cei care au încălcat constituţia nu au fost „călătorii libertăţii" ci huliganii rasişti, Patterson şi poliţia din Montgomery.**

„Sarcina guvernatorului era de a menţine ordinea publică. Însă el a atacat în mod public pe „călătorii libertăţii", instigînd în acest fel la violenţe pe care el însuşi se angajase să le evite. El a declarat că poliţia va menţine ordinea însă poliţia a fost absentă atunci cînd prezenţa ei era necesară".

În ţeapă

„Noroc" şi noroc

Spune un comentator american: „ei", adică forţele socialismului, păcii şi independenţei naţionale, au avut noroc în ultima lună".

În ce constă „norocul"? Cităm: „Gagarin — spune el — a fost trimis pe orbită în jurul pămîntului; intervenţia cubană a fost lichidată; clienţii noştri (ai S.U.A. n.n.) din Laos au fost înfrînţi; armata franceză s-a descompus după recentul puci al generalilor; şi nu este încă clar care va fi ultima semnificaţie a loviturii din Coreea de sud".

Noroc? Să fie oare noroc superioritatea ştiinţei şi tehnicii sovietice ilustrată strălucit de zborul lui Gagarin? Să fie noroc trăinicia revoluţiei cubane, lichidarea puciului fascist din Algeria, instabilitatea regimului marionetă instalat de S.U.A. în Coreea de sud? Nu putem pretinde sus-citatului comentator să fie obiectiv. Nu putem nici să-i cerem să înţeleagă profund fenomenul istoric al prăbuşirii imperialismului, colonialismului al creşterii forţelor păcii şi socialismului. Pentru aceasta se cere puţină pregătire ştiinţifică.

Însuşi faptul că el începe să-şi piardă încrederea în propriul lor „noroc" e un semn al schimbărilor ce se petrec cu repeziciune, nu numai într-un an, ci chiar într-o singură lună!

Din partea lui ne mulţumim şi cu atît. Se ştie doar că oamenii primitivi s-au speriat ascultînd tunetele şi privind fulgerele care prevesteau furtuna şi au căutat să dea explicaţii mistice acestor fenomene naturale. A mai trecut timp pînă să priceapă despre ce e vorba.

În faţa tumultuoasei epoci contemporane apărătorii putredului imperialism reacţionează la fel. Comentatorul american se numeşte C. L. Sulzberger şi semnează în ziarul „New York Times". Pe frontispiciul ziarului stă scris: „Tipărim toate noutăţile care merită să fie tipărite". Dacă lucrurile stau astfel, nu se poate spune că au avut „noroc" cu C. L. Sulzberger. Dar redacţia nu prea are ce face. Domnul în chestiune este nepotul proprietarului acestui ziar. Ăsta e într-adevăr noroc. Pentru Sulzberger.

N. LUPU

UN STRĂLUCIT BILANŢ COSMONAUTIC

Recent a avut loc la Casa oamenilor de ştiinţă din Moscova, adunarea generală a Academiei de Ştiinţe din Uniunea Sovietică, consacrată celui mai impresionant eveniment ştiinţific al secolului — zborul primului om în spaţiul cosmic, efectuat de pilotul cosmonaut Iuri Gagarin la bordul navei sovietice „Vostok". Cu acest prilej, eminenţii savanţi sovietici M. V. Keldiş, I. M. Sisakian şi A. A. Blagonravov au prezentat în comunicările lor rezultatele multilaterale ale muncii ştiinţifice creatoare desfăşurate de specialişti sovietici în vederea realizării acestui important eveniment din istoria omenirii. Totodată, savanţii sovietici au expus unele probleme tehnico-ştiinţifice legate de perfecţionarea continuă a zborului cosmic şi de utilizarea imediată a sateliţilor artificiali în sprijinul dezvoltării economiei naţionale.

Fizica Cosmosului

Cercetările efectuate cu ocazia lansărilor de rachete geofizice şi sateliţi artificiali au contribuit la cunoaşterea multilaterală a spaţiului cosmic din imediata apropiere a Pămîntului, în care urma să aibă loc primul zbor al omului.

Cu acest prilej, savanţii sovietici au descoperit că înălţimea atmosferei terestre este cu mult mai mare decît se considera pînă atunci. Urme de atmosferă s-au găsit pînă la 2000—3000 km. şi chiar mai sus. S-a stabilit cu multă exactitate variaţia densităţii şi temperaturii atmosferei pînă la înălţimi foarte mari. Cercetările sovietice au arătat că la altitudini de mai puţin de 1000 km. rolul principal în compoziţia atmosferei înalte îl joacă ionii de oxigen iar la altitudini de 1000—2000 km. predomină ionii de hidrogen; în plus s-a stabilit că zona exterioară a învelişului gazos al Pămîntului, aşa-numita „coroană de hidrogen" este foarte mare.

În vederea realizării zborului omului în Cosmos în deplină siguranţă, în faţa specialiştilor sovietici au stat două probleme importante: una dintre acestea a constat în a determina dacă în spaţiul cosmic există factori inexistenţi pe Pămînt care ar avea eventual o influenţă dăunătoare organismului uman, iar a doua problemă, dacă este posibil să se asigure protecţia organismului uman în condiţiile zborului cosmic.

Savanţii sovietici au făcut o epocală descoperire ştiinţifică stabilind existenţa aşa-numitelor zone de radiaţii din jurul Pămîntului. Măsurătorile efectuate cu aparate speciale construite în baza unei teorii ştiinţifice elaborate de savantul sovietic Cerenkov au arătat că în jurul Pămîntului există un brîu de radiaţii format din două zone principale. Zona interioară, de forma unui inel plasat în dreptul ecuatorului terestru se întinde pînă la aproximativ 6000 km. depărtare de Pămînt; în emisfera vestică această zonă începe de la înălţimea de 500 km. iar în emisfera estică, de la înălţimea de 1500 km. Această zonă este formată din protoni (nuclee de hidrogen) de mare energie. Zona exterioară se întinde de la înălţimea de aproximativ 8000 km. pînă la înălţimea de 60.000 km.

Savantul sovietic S. Vernov, profesor la Universitatea „Lomonosov" din Moscova, a demonstrat că formarea acestor zone de radiaţii se datoreşte cîmpului magnetic terestru care captează ca într-un fel de capcană o bună parte din particulele cosmice ce se revarsă asupra Pămîntului.

În cadrul lucrărilor sesiunii Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., academicianul Blagonravov a arătat că specialiştii sovietici au descoperit o coborîre a zonei interne de radiaţii pînă la înălţimea de 250—300 km., în regiunea Oceanului Atlantic. Pe de altă parte, savanţii sovietici, cu ajutorul aparatelor aflate pe rachetele cosmice, au descoperit existenţa unei a treia zone de radiaţii, situată dincolo de zona exterioară, începînd de la înălţimea de 70 000 km pînă la 100.000 km. Academicianul sovietic A. A. Blagonravov a prezentat la această sesiune, harta completă a repartiţiei radiaţiilor în jurul Pămîntului, întocmită de specialiştii sovietici. Descoperirea acestor zone de radiaţii are o deosebită importanţă teoretică şi practică; astfel, măsurătorile efectuate au arătat că intensitatea radiaţiilor din aceste zone depăşeşte cu mult ceea ce poate suporta organismul uman. Dacă în zona exterioară, unde intensitatea radiaţiilor este mai scăzută, poate fi vorba de o eventuală protecţie a cosmonauţilor prin folosirea unor blindaje speciale pe navele cosmice, în schimb, în zona interioară unde intensitatea radiaţiilor are valori impresionante, folosirea blindajelor nu mai este posibilă. Singura soluţie practic posibilă la ora actuală constă în plasarea navelor cosmice locuite de om pe traiectorii care trec în afara acestor zone. Aceasta înseamnă că pentru realizarea unei securităţi depline împotriva radiaţiilor, navele cosmice satelit ale Pămîntului avînd oameni la bord trebuie să zboare pe orbite situate sub limitele zonei interioare de radiaţii, ceea ce înseamnă că distanţa de la nava cosmică satelit pînă la suprafaţa Pămîntului nu trebuie să depăşească, în regiunile din vecinătatea ecuatorului, valoarea de 300—500 km.

În ceea ce priveşte traiectoria viitoarelor nave interplanetare cu oameni la bord, aceasta trebuie aleasă în aşa fel încît să nu străbată nici una din zonele de radiaţii; aceasta înseamnă că ieşirea navelor în spaţiul interplanetar trebuie să se facă prin regiunile celor doi poli ai Pămîntului.

Totodată, descoperirea şi explicarea acestui fenomen a făcut posibil să se elaboreze o metodă eficace pentru a stabili existenţa cîmpurilor magnetice din jurul celorlalte corpuri cereşti. Astfel, lipsa oricăror zone de radiaţii în jurul Lunii a dus la concluzia că satelitul natural al Pămîntului nu are cîmp magnetic.

Măsurătorile efectuate cu ajutorul staţiei automate interplanetare lansată în direcţia planetei Venus au permis fundamentarea tezei cu privire la legătura cantitativă între furtunile magnetice de la suprafaţa Pămîntului şi intensitatea radiaţiilor solare.

Corectarea traiectoriilor cosmice

Paralel cu construirea rachetelor foarte puternice capabile să plaseze pe orbită o navă de mare tonaj (condiţie strict necesară pentru realizarea zborului omului în Cosmos), savanţii sovietici s-au preocupat continuu de perfecţionarea sistemelor de teleghidare a rachetei purtătoare pentru a asigura plasarea navei cosmice pe orbita prescrisă cu o precizie sporită. De asemenea, specialiştii sovietici au acordat o atenţie deosebită elaborării sistemelor tehnice care să asigure mişcarea cu precizie a navei pe o anumită orbită. Trebuie avut în vedere că în timpul zborului asupra navei cosmice acţionează o serie de factori perturbatori care determină abaterea navei de pe orbita stabilită. Mişcarea navei pe orbita dată se realizează prin manevrele de corectare a traiectoriei. Aceste manevre se pot efectua cu ajutorul unor motoare reactive speciale, care funcţionează fie numai pe anumite sectoare ale traiectoriei, fie chiar în tot timpul zborului. În acest din urmă caz, savanţii sovietici au propus folosirea aşa numitelor motoare rachetă ionice. Spre deosebire de motorul rachetă obişnuit, care este o instalaţie termică de forţă bazată pe arderea unui anumit combustibil, motorul ionic este un sistem de propulsie care funcţionează în baza unor fenomene electromagnetice.

Un tip perfecţionat de motor ionic — motorul rachetă cu plasmă — a fost propus pentru prima oară de savantul sovietic Al. Morozov în anul 1957. (Plasma este formată din vapori de mercur la o temperatură foarte înaltă). Avantajele acestui nou tip de motor rachetă constau în aceea că viteza jetului de vapori la ieşirea din corpul rachetei este de peste 50 ori mai mare decît viteza de ieşire a gazelor din motoarele rachetă obişnuite, micşorîndu-se astfel în mod considerabil cantitatea de substanţă consumată pentru propulsie. Această proprietate a motoarelor-rachetă cu plasmă face ca ele să poată fi folosite un timp destul de îndelungat, chiar zile întregi, îndeplinind astfel condiţiile impuse de necesitatea corectării continue a traiectoriei navelor cosmice.

*

Adunarea generală a Academiei de Ştiinţe din Uniunea Sovietică, consacrată primului zbor al omului în Cosmos, reprezintă bilanţul unei bogate activităţi creatoare.

Rapoartele prezentate ilustrează încă odată aportul remarcabil al oamenilor de ştiinţă şi tehnicienilor sovietici, al întregului popor sovietic, la propăşirea progresului şi civilizaţiei umane.

Conf. ing. MIHAI M. NIŢA

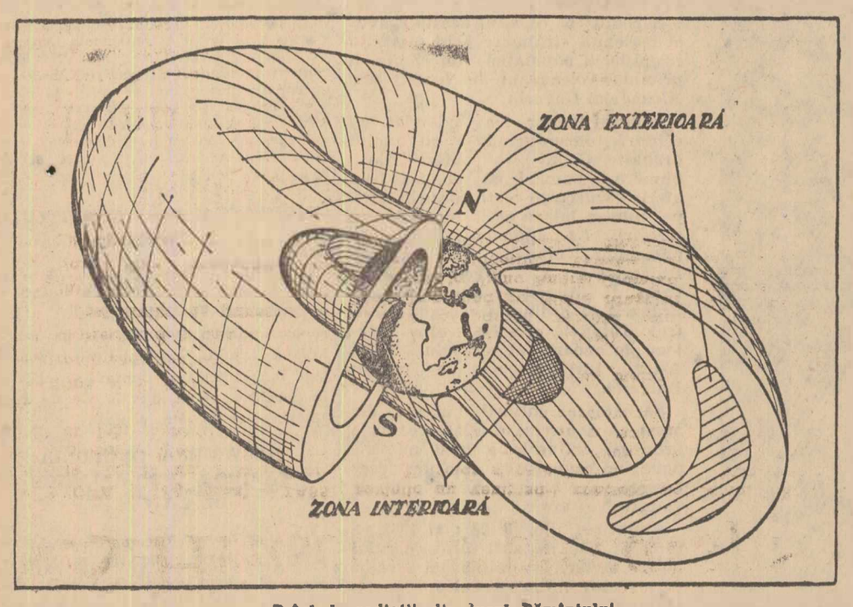

Brîul de radiaţii din jurul Pămîntului.

„U-2" şi C. I. A.

NEW YORK — Revista americană „NEWSWEEK" relatează că cu puţin timp înainte de invazia Cubei de către mercenarii contrarevoluţionari cubani un avion american „U 2", de acelaşi tip cu avionul spion care a fost doborît în spaţiul aerian al Uniunii Sovietice, a zburat deasupra teritoriului cuban. Avionul a luat fotografii ale instalaţiilor militare şi aeroporturilor, care au fost predate agenţiei americane de spionaj C.I.A.

Redacţia: Piaţa Scînteii, Tel. 17.60.10. Administraţia: 17.60.20. Interior 1.400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"